

ДО РАЙОНЕН СЪД ГР. ПЛЕВЕН
гр. Плевен 5800, ул. Димитър Константинов № 25

ИСКОВА МОЛБА

От:

Ренета Тодорова Стоянова, [personal data]

и

Генадий Тодоров Найденов, [personal data] чрез сестра си Ренета Тодорова Стоянова по пълномощие [това отпадна в поправената ИМ, т.к. по ГПК братя и сестри не могат да се представляват взаимно, бел. Р.С., 04.05.2020]

Против:

Васко Николаев Данаилов, [personal data] и

Ивайло Милчев Бировски, [personal data]

[в поправената ИМ бяха добавени още 4 ответника, бел. Р.С., 04.05.2020]

Правно основание: чл. 108 ЗС

Цена на иска против Васко Н. Данаилов: 381,02 лв.

Цена на иска против Ивайло М. Бировски: 5 033,26 лв.

Внесена д.т. по иска против Васко Н. Данаилов: 50 лв.

Внесена д.т. по иска против Ивайло М. Бировски: 50,35 лв.

[в поправената ИМ цените бяха леко повишени съгл. актуалните данъчни оценки, бел. Р.С., 04.05.2020]

ПОЧИТАЕМИ ГОСПОДИН/ГОСПОЖО РАЙОНЕН СЪДИЯ,

Моля, след като се убедите в истинността на изложените от нас обстоятелства, да признаете по отношение на първия ответник Васко Николаев Данаилов от гр. София, [personal data], че ние, ищците, сме собственици на **имот № 551024** с площ от 2,880 дка, представляващ горска територия в м. “Селището” в землището на с. Ставерци с ЕКАТТЕ 68607, общ. Д. Митрополия, който първият ответник е закупил на 14.03.2013г. с НА № 66, том I, рег. № 718, дело № 58 от 2013 г. на Иван Иванов, нотариус с рег. № 007 на НК в района на РС гр. Плевен, от майка ни Йорданка Дикова Найденова, ЕГН 3301064135, пост. адрес гр. Варна, ул. “Русалка” 5, чрез пълномощника ѝ Станимир Георгиев Кожухаров от гр. София, [personal data], действал без нейно знание и съгласие с неистинско пълномощно от кметство Гороцвет, общ. Лозница, обл. Разград, като моля да осъдите първия ответник Васко Николаев Данаилов да ни върне владението.

По отношение на втория ответник Ивайло Милчев Бировски от гр. Плевен, [personal data], също моля, след като се убедите в истинността на изложените от нас

обстоятелства, да признаете, че ние, ищите, сме собственици на 4 ниви с обща площ 50,451 дка в землището на с. Ставерци с ЕКАТТЕ 68607, общ. Д. Митрополия, обл. Плевен, а именно: **имот №071022**-нива с площ 5 дка 4-та кат. в м. „Лилов камък”, **имот №213001**-нива с площ 43,801 дка 4-та кат. в м. „Кожухарова круша”, **имот №269020**-нива с площ 0,920 дка 4-та кат. в м. „Горните лозя”; **имот №353006**-нива с площ 0,730 дка 4-та кат. в м. „Мелницата”, които вторият ответник е закупил на 19.02.2014г. от Райна Илиева Толева от с. Ставерци, общ. Д. Митрополия, обл. Плевен, [personal data], с НА № от вх. рег. 1654, № дв. вх. рег. 1646, Книга: ПРЕХВЪРЛЯНИЯ, Тип акт: покупко-продажба на недв. имот с н.а., Акт Том: 4, Акт номер: 186, № от описна книга: 834 от 19/02/2014 (данните са от вписванията в Имотния регистър), която на свой ред ги е била закупила предната година на 18.03.2013г. с НА № 69, том I, рег. № 741, дело № 61 от 2013 г. на Иван Иванов, нотариус с рег. № 007 на НК в района на РС гр. Плевен, от майка ни Йорданка Дикова Найденова, ЕГН 3301064135, пост. адрес гр. Варна, ул. “Русалка” 5, чрез същия и пълномощник Станимир Георгиев Кожухаров от гр. София, ЕГН 74 [personal data] (син на Райна Илиева Толева), действал без знанието и съгласието на майка ни със същото неистинско пълномощно от кметство Гороцвет, общ. Лозница, обл. Разград, като моля да осъдите и втория ответник Ивайло Милчев Бировски да ни върне владението.

Прилагам заверено копие от актуално удостоверение за наследници на майка ни Йорданка Дикова Найденова от гр. Варна, ЕГН 3301064135, вдовица, починала в гр. Варна на 15.03.2017 г. – син Геннадий Тодоров Найденов от гр. Хасково [personal data] и дъщеря Ренета Тодорова Стоянова от гр. Варна, [personal data]. Прилагам и заверено копие от пълномощно, с което Геннадий Тодоров Найденов упълномощава сестра си Ренета Тодорова Стоянова (мен) да го представлява пред съда на всички инстанции до окончателно приключване на всички дела.

Уточнявам, че цената на иска е данъчната оценка на имотите през 2013 г. Представям молба за издаване на СУ, което да ми послужи пред Община Долна Митрополия за издаване на актуални данъчни оценки (в тази връзка представям проект на СУ с подробно описание на имотите и документ за платена д.т в размер на 5 лв.). Платените държавни такси са: по иска срещу първия ответник – минимума от 50 лв., а по иска срещу втория – 4% върху 1/4 от цената на иска съгл. чл. 71, ал. 2 ГПК (Изм.-ДВ бр. 86 от 2017г.).

ПРАВНО ОСНОВАНИЕ НА ИСКА

За уважаване на иска по чл. 108 ЗС е необходимо ищецът да докаже, че е собственик на имота, че ответникът го владее и че това владение е без правно основание.

Съгл. ТР № 4/2014 на ВКС от 14.03.2016 г. “Предмет на делото по този иск е **правото на собственост на ищеца. Искът съдържа в себе си две искания за правна защита, отправени до съда: искане да бъде установено, че ищецът притежава правото на собственост върху процесния имот и искане да бъде осъден ответникът да му предаде владението върху имота. За да бъде решен предявеният с иска по чл.108 ЗС гражданскоправен спор, на тези две искания следва да се**

даде отговор в диспозитива на съдебното решение тъй като само диспозитивът е източникът на силата на пресъдено нещо на решението. В този смисъл са мотивите към т.18 от Тълкувателно решение № 1 от 04.01.2001 г. по тълк. гр.д. № 1 от 2000 г. на ОСГК на ВКС. Ако в хода на делото бъде установено, че ищецът притежава правото на собственост върху процесния имот и ответникът го владее без основание, противопоставимо на собственика, съдът следва да уважи и двете искания: да се произнесе с установителен диспозитив, признаващ правото на собственост на ищеца и с осъдителен диспозитив, осъждащ ответника да му предаде владението върху спорния имот.”

Съхранявам пълната документация по цялата 80-годишна история на наследствените ни имоти – индивидуализирани през 1938 г., внесени в ТКЗС през 1950 г., възстановени респ. през 1994г. (ниви) и през 2000г. (гора) с решения на ПК на наследниците на Георги Христов Ойнарски, б.ж. на с. Ставерци, общ. Д. Митрополия, обл. Плевен, облечени в нотариална форма респ. през 1999г. (ниви) и през 2006 г. (гора) и вписани на името на единствената наследница на Георги Христов Ойнарски – майка ми Йорданка Дикова Найденова.

Вписаните нотариални актове, издадени на името на майка ми Йорданка Дикова Найденова въз основа на оригиналните, влезли в сила решения на поземлената комисия са следните:

1. Нотариален акт за признаване право на собственост № 191, т. III, рег. № 5566, дело 1174 от 1999, издаден на 20.12.1999 от Ваня Пеева, нотариус с рег. № 082 и район на действие РС-Плевен, с който на основание чл. 483, ал. 1 ГПК (отм.), Йорданка Дикова Найденова от гр. Варна, ЕГН 3301064135, е призната за собственица по наследство на 4 ниви в землището на с. Ставерци с обща площ 50,451 дка, а именно: **имот №71022**-нива с площ 5 дка 4-та кат. в м. „Лилов камък”, **имот №213001**-нива с площ 43,801 дка 4-та кат. в м. „Кожухарова круша”, **имот №269020**-нива с площ 0,920 дка 4-та кат. в м. „Горните лозя”; **имот №353006**-нива с площ 0,730 дка 4-та кат. в м. „Мелницата” – всички подробно описани с граници и съседи. Нотариалният акт е издаден въз основа на **представеното оригинално, влязло в сила Решение № 7000/30.11.1994 г. на ПК-Д. Митрополия**, с което на наследниците на Георги Христов Ойнарски, б.ж. на с. Ставерци, са възстановени имоти №71022, №213001, №269020 и №353006 по ЗСПЗЗ. Актът е вписан в деня на издаването му в тогавашната Служба по вписванията към Районен съд гр. Плевен под № 173, том XXV К5044/20.XII.1999 г. Впоследствие е вписан служебно и в Служба по вписванията гр. Плевен към Агенция по вписванията гр. София по повод вписване на пореден договор за наем (аренда). През 2009 г. са образувани **и партии** за арендуваните ниви (три от 4-те ниви са дългогодишно арендувани от 2000 до 2016 г.): **партида № 21368 (5 дка), партида №21374 (43,801 дка) и партида №21378 (0,920 дка).**

2. Нотариален акт за признаване право на собственост № 62, том VI, рег. № 3736, дело № 810 от 2006г., издаден на 28.09.2006 г. от Ваня Пеева, нотариус с рег. № 082 и район на действие РС-Плевен, с който на основание чл. 483, ал. 1 ГПК (отм.), Йорданка Дикова Найденова, ЕГН 3301064135, с пост. адрес гр. Варна, ул. “Русалка” № 5, е призната за собственица по наследство на **имот № 551024**,

2,880 дка залесена горска територия в м. “Селището”, широколистна гора в отдел/подотдел 3/У – подробно описан с граници и съседни. Нотариалният акт е издаден въз основа на представеното **оригинално, влязло в сила Решение № С100 / 29.06.2000 г. на Поземлена комисия гр. Д. Митрополия за възстановяване на собствеността върху отнети гори и земи от Горския фонд, с което на наследниците на Георги Христов Ойнарски, б.ж. на с. Ставерци, е възстановен имот № 551024 по ЗВСГЗГФ**. Нотариалният акт е вписан в деня на издаването му в Служба по вписванията гр. Плевен към Агенция по вписванията гр. София.

На основание представените множество писмени доказателства, както е изложено по-нататък в настоящата ИМ, твърдя, че договорите за покупко-продажба на 14 и 18 март 2013 г. са сключени без знанието и съгласието на майка ми в условията на мнимо представителство по см. на ТР № 5/2014 г. на ВКС от 12.12.2016 г., поради което не са породили вещно-транслативен ефект по см. по чл. 24, ал. 1 ЗЗД и лицата, договаряли с мнимия представител, нито са придобили облигационни и вещни права по силата на договора, нито упражняват добросъвестно владение, тъй като такъв договор не е правно основание, годно да ги направи собственици по смисъла на чл. 70, ал. 1 ЗС.

Съгл. същото ТР № 5/2014 г. на ВКС от 12.12.2016 г. “ако това лице на свой ред сключи последващ вещно-прехвърлителен договор за същата вещ (имот), то съгласно общия правен принцип, че никой не може да прехвърли права, които не притежава, и този договор няма да породи вещно-транслативен ефект по чл. 24, ал. 1 ЗЗД.”

Тоест и сделката от 19.02.2014 г., с която 4-те ниви на майка ми са били препродадени, също не е породила вещно-транслативен ефект.

Правното основание за допустимост на иска едновременно срещу двамата ответници е чл. 215 т. 2 ГПК – правата им по спорните имоти произтичат от две сделки с едно и също пълномощно, с успешното оспорване на което отпадат правата и на двамата ответници едновременно.

Уточнявам, че предявявам иска както срещу посочените ответници, така и срещу съпругите им, ако имат такива, т.е. ако имотите са придобити в СЮ. Известно ми е само името на съпругата на първия ответник – Елисавета Димитрова Данаилова. Представям молба за СУ за снабдяване с актуална информация от НБД „Население“ (в тази вр. представям проект на СУ).

По моя жалба, в РП-Плевен се води ДП № 2924/2013 г., което не е основание за спиране на гражданското производство, т.к. наказателното все още не е влязло в съда.

ПРАВЕН ИНТЕРЕС

Наличието на вписани нотариални актове, в които не е посочен действителният собственик по отношение на процесните имоти, сериозно засяга моите и на брат ми, когото представлявам, права и интереси като действителни собственици на процесните имоти по наследство от майка ни Йорданка Дикова Найденова.

ОБСТОЯТЕЛСТВА, НА КОИТО СЕ ОСНОВАВА ИСКОВАТА ПРЕТЕНЦИЯ

Тук са изложени множество обстоятелства и доказателства, предимно писмени, **първо, за неприсъствената заверка на процесното пълномощно, второ, за неспазването на завишената форма за действителност на пълномощните за разпореждане с имот, в сила от 01.03.2008 г. съгл. 37 ЗЗД, и трето, за нищожността на нотариалното удостоверяване на процесното пълномощно съгл. чл. 576 ГПК.** Аргументирано се твърди, че сделките на 14 и 18 март 2013 г. са изповядани в условията на **мнимо представителство** по см. на **ТР № 5/2014 г. на ВКС от 12.12.2016 г.** и спорните имоти **никога не са излизали от патримониума** на майката на ищците Йорданка Дикова Найденова – нито при продажбата на имотите на 14 и 18 март 2013г., нито при последващата им продажба.

I. ПРОЦЕСНОТО ПЪЛНОМОЩНО Е ЗАВЕРЕНО НЕПРИСЪСТВЕНО

Твърдя, че упълномощаването е недействително въз основа на представените по-долу **ТРИНАДЕСЕТ ДОКАЗАТЕЛСТВА**, че процесното пълномощно е заверено **неприсъствено, без знанието и съгласието на майка ми**, както следва. **Имам готовност да представя в оригинал или като нотариално заверени копия всички документи, на които се позовавам.**

Доказателство № 1 от общо 13, че процесното пълномощно е заверено неприсъствено, без знанието и съгласието на майка ми

Първото и най-важно доказателство е **НЕИСТИНСКИЯТ ПОДПИС** на майка ми върху пълномощното от архива на кметство Гороцвет, Разградско, съхранявано в оригинал в РП-Плевен в материалите по ДП № 2924/2013 – л. 178, том IV. Моля този оригинал да бъде изискан по служебен път за извършване на експертиза от вещо лице графолог, заедно с образци от подписа на майка ми, които е дала пред надлежен орган през лятото на 2013 г. и които също се съхраняват в РП-Плевен. Моля също така по служебен път да се изискат и двете нотариални дела за сделките на 14 и 18 март 2013 г., съхранявани в архива на нотариус Иван Иванов, нотариус рег. № 007 а НК с район на действие РС-Плевен.

Майка ми приживе лично е уведомила прокурора за фалшифицирания си подпис върху пълномощното от архива на кметство Гороцвет с писмо от 06.10.2016г., изпратено в отговор на полученото на 03.10.2016 г. от РП-Плевен по нейно искане заверено копие от „оригинала“ на пълномощното. Към писмото си майка ми е приложила копие от завереното копие на „пълномощното“, като е изписала собственоръчно под неистинския подпис: „***Фалишив!*** (подпис, дата)“ и е обяснила следното:

„Когато се подписвам, почитаема госпожо Прокурор, аз винаги започвам с "Й" (първата буква от името ми Йорданка), а фалшификатът започва направо с фамилията ми. След "Й"-то аз винаги изписвам четливо "Найд" (от фамилията ми Найденова), а на фалшификата е изписано само "На" и някаква разтеглена нечетлива буква - "и" или "м", не става ясно. Това не е моят подпис - категорично. Не е

необходимо човек да е графолог, за да забележи фрапиращата разлика между истинския ми подпис и тази неумела имитация.“

Майка ми беше интелигентна, образована, градска жена, учителка с 37 години стаж, и до смъртта си запази своя **характерен, сложен и устойчив подпис**.

Това е истинският подпис на майка ми (всички образци на подписи са заверени от варненски нотариуси – имам готовност да представя оригиналите)

22.05.2013г.

М. Ташева № 334

25.09.2014г.

В. Дякова № 115

15.07.2015г.

В. Дякова, № 115

28.09.2016г.

К.Костадинов №520

[истински подпис]

[истински подпис]

[истински подпис]

[истински подпис]

Забележка. Исковата молба съдържа илюстрации, представляващи вмъкнати визуални файлове, бел. Р.С., 04.05.2020

А това е неистинският подпис на майка ми върху процесното пълномощно от 12.02.2013 г., заверено в с. Гороцвет, Разградско (от архива на кметство Гороцвет)

[вмъкнат визуален файл на видимо различния подпис, за който по-късно вещото лице ще каже, че вероятно е истински със следните аргументи:

„Не може да се говори за инкренимиран подпис, тъй като извършващия такова деяние, ако има намерение да извърши такова деяние **би трябвало трайно и максимално да наподобява оригиналния подпис**” – както е отразено в протокола от заседанието на 27.11.2018 г.; не сме оспорвали експертизата, бел. Р.С., 04.05.2020]

Ето и личният коментар на майка ми от 06.10.2016 г. за фалшификата от кметство Гороцвет:

[вмъкнат визуален файл с коментара на майка, изписан на ръка: „Фалшив“ (дата 06.10.2016, истински подпис, бел. Р.С., 04.05.2020)]

Доказателство № 2 от общо 13, че процесното пълномощно е заверено неприсъствено, без знанието и съгласието на майка ми

Второто доказателство е **ТЕЖКАТА ИНВАЛИДНОСТ** на майка ми, призната с **ТЕЛК** още от **2002** г. От дълги години майка ми беше трудно подвижна поради костно-ставни деформации, развили се на базата на прекарана на младини костна туберкулоза на дясна бедрена кост и тазобедрена става, лекувана оперативно с изстъргване на гнилата кост. През 2011 г. разви и ревматоиден артрит, като на два пъти получи толкова тежки кризи, че не можеше да пипне нищо заради подутите си китки. Всичко е документирано в медицинската документация на майка ми, която съхранявам и имам готовност да предоставя в съда. Майка ми едва се придвижваше из дома си и въобще не можеше да пътува. След смъртта на баща ми през 2006 г. плащаше на жена да ѝ помага за пазаруване, готвене, чистене и къпане. Движеше се бавно и несигурно, като се подпираше на бастун. Многократно е лекувана в болнични условия. Издаден ѝ е документ **“Социална оценка”** през **2005** и още един през **2010**, където е записано, че за придвижване се нуждае от **“специализиран транспорт”**. Всяко кратко пътуване до лекар в рамките на в гр. Варна беше цяло мъчение – едва успяваше да влезе в колата, а в болницата я карах с инвалиден стол. Във връзка със здравословното състояние и напредналата възраст на майка ми, съдебният контрол върху РП-Плевен е констатирал следното:

“С оглед здравословното състояние на пострадалата Н., видно от заключението на назначената по делото съдебно-медицинска експертиза и напредналата ѝ възраст най-логично е било упълномощаването да бъде извършено пред нотариус в гр. Варна, не е било необходимо и да се пътува до гр.Плевен. С оглед установените факти по делото, а именно, че с.Гороцвет се намира на 27 км. от главния път гр.Варна-гр.Плевен, приятелството на * с кмета на с.Гороцвет - ***, навеждат съда на извода, че свидетелят *** е бил търсен за така наречената „не присъствена заверка.”(цитатът е от Определение на Районен съд-Плевен № 516/01.02.2016 по ЧНД № 206/2016, публично достъпно онлайн) Това доказателство не беше разгледано от съда, не сме възразявали, бел. Р.С., 04.05.2020**

Доказателство № 3 от общо 13, че процесното пълномощно е заверено неприсъствено, без знанието и съгласието на майка ми.

Третото доказателство, че процесното пълномощно е заверено неприсъствено, е фактът, че майка ми **СЛУЧАЙНО Е НАУЧИЛА** за продадените си земи от анонимно обаждане по телефона на 04.04.2013г. **и е подала жалба** в прокуратурата. **От шока майка ми разви диабет.** Уточнявам, че шокът дойде **не** от продажбата на малкия горски парцел, а от продажбата на дългогодишно арендуваните ниви. За горския имот майка ми е разговаряла с “пълномощника”, но за нивите – никога и с никого, нито е показвала документи за тях. При анонимното обаждане някаква жена ѝ каза, че всичките ѝ ниви са били продадени с пълномощно от “добруджанско” село. Оказа се, че селото е лудогорско и се намира на 120 км от гр. Варна. Образованото в РП-Плевен ДП № 2924/13 е именно за престъпление по чл. 212, ал. 1 НК (използвано неистинско пълномощно). **Това доказателство не беше разгледано от съда, не сме възразявали, бел. Р.С., 04.05.2020**

Доказателство № 4 от общо 13, че процесното пълномощно е заверено неприсъствено, без знанието и съгласието на майка ми

Четвъртото доказателство е фактът, че майка ми **НЕ Е ПОЛУЧАВАЛА НИКАКВИ ПАРИ** от продажбата на нивите. Уточнявам, че в процесното пълномощно е записано “при подписване на настоящето пълномощно съм получил/а/ напълно и в брой от упълномощеният уговорената цена на горепосочените имоти.” Представям като доказателство за липса на плащане телефонен разговор, записан на аудионосител между мен и “пълномощника”, проведен на 14.05.2013г. **по негова инициатива, без да съм го търсила и без да го познавам. Той се обади на фирмения ни телефон в гр. Варна и предложи да ми бил преведял по банков път 25 хил. лв. за 50-те дка ниви**, които е „продал“ на майка си за 5 хиляди (такава е сумата, посочена в нотариалния акт от 18.03.2013 – 5 033 лв). Извадила съм текста на целия разговор. Приложен е към исковата молба заедно с аудиозаписа на компактен диск. **Считам, че този разговор има голяма доказателствена стойност, затова моля да бъде назначена фоноскопска експертиза за наша сметка с цел доказване на автентичността му и разговорът да бъде приет като доказателство за неистинността на написаното в пълномощното**, а именно, че упълномощителката била получила „напълно и в брой от упълномощеният уговорената цена на горепосочените имоти”.

Майка ми е дала показания, че е получила от “пълномощника” 250 лв. за горския имот, за който са разговаряли. Обещал още 250 и повече не се обадил. Дори за тези 250 лв. няма платежен документ. Абсолютно никакъв платежен документ няма.

“По делото няма и доказателства в подкрепа на твърдението на Кожухаров, че преди да тръгнат с Найденова за гр.Плевен при нотариус, той и бил вече платил имотите.” (цитатът е от Определение на Окръжен съд гр. Плевен № 178/01.03.2016 по ВЧНД № 160/2016, публично достъпно онлайн) Това доказателство не беше разгледано от съда, за плащането беше дадена думата само на мнимия представител, който каза "в наказателното дело няколко пъти доказвам, с документи, че съм извършил плащане", опитях се да възразя, но съдът се произнесе, че „**НЕ ДОПУСКА** така поставения въпрос от страна на ищцата Р.Стоянова, като **УКАЗВА** на същата, че съдът не е сезиран с какъвто и да е било иск, свързан с реално изпълнение на договорите във вр. със заплащането на продажна цена, поради което **НЕДОПУСКА ВЪПРОСИ** в тази връзка“, както е отразено в протокола от о.с.з.на 27.11.2018, бел. Р.С., 04.05.2020

Доказателство № 5 от общо 13, че процесното пълномощно е заверено неприсъствено, без знанието и съгласието на майка ми

Петото доказателство е, че майка ми нямаше **НИКАКВИ ФИНАНСОВИ ПРОБЛЕМИ** преди “продажбата” на нивите. Средният ѝ месечен доход беше около 700 лв. (пенсия 350 + годишна рента от две места около 3500). След смъртта на баща ми през 2006 г. плащаше на жена от Галата да ѝ помага в домакинството. Освен че беше много добре материално, майка ми имаше **предостатъчно близки и роднини – син, дъщеря и четирима пълнолетни внука, всички работещи. Имаше роднина-пълномощница в с. Ставерци, Плевенско, друга роднина-пълномощница в с. Селановци, Оряховско и т.н.** Майка ми

спестяваше от рентата и през юни 2012 г. измазахме къщата на Галата. С мъжа ми уредихме всичко и майка ми беше много щастлива, че се сбъдна една скромна нейна мечта. Тъкмо се канехме със следващата рента да сменяме дограмите и дойде големият шок. Майка ми рухна, не можеше да спи, разви диабет. През май 2013 претърпя животозастрашаваща операция от медиастинит. Всичко е документирано. Прибрах я близо до мен в малко жилище под наем и си я гледах до смъртта ѝ. Майка ми още можеше да е жива, ако не я беше сполетяло това нещастие. **Това доказателство не беше разгледано от съда, не сме възразявали, бел. Р.С., 04.05.2020**

Доказателство № 6 от общо 13, че процесното пълномощно е заверено неприсъствено, без знанието и съгласието на майка ми

Шестото доказателство са ПОКАЗАНИЯТА на майка ми пред разследващите органи. Тя живя четири години след сполетялото я нещастие с неоторизираната продажба на нивите ѝ в Плевенско и успя да даде достатъчно показания, че никога не е ходила в с. Гороцвет, не знае къде е, не познава никого в оня край и не е продавала нивите си,

„След проверка в регистъра на нотариусите съдът установи, че регистрираните нотариуси с действащ район гр. Варна, където живее пострадалата Найденова са 41 и ако всичките са били ангажирани този ден, както твърди свидетеля, не е ли могло поради „голямата служебна ангажираност“ на свидетеля да бъде определен конкретен ден и час, в който да бъде извършена заверката на подписа на Найденова?“ Липсата на отговори на тези логични въпроси навеждат съда на извода, че свидетелката Найденова изобщо не е полагала подписа си пред длъжностно лице, а са достоверни нейните показания.“ (цитатът е от Определение на Районен съд-Плевен № 516/01.02.2016 по ЧНД № 206/2016, публично достъпно онлайн)

И от Окръжен съд гр. Плевен:

„В показанията си пострадалата Найденова е категорична, че не е имала намерение да продава имотите си, че не е пътувала на 12.02.2013г. от гр.Варна за гр.Плевен. Свидетелката е категорична и че подписвала документи представени и от Станимир Кожухаров, но в гр.Варна. Показанията на свидетелката са неизменни, непроменени и установяващи едни и същи факти и обстоятелства от началото на досъдебното производство и до настоящия момент. Предвид тези обстоятелства и посочените по-горе доказателства окръжният съдът намира, че няма основание да не се вярва на показанията на пострадалата.“ (цитатът е от Определение на Окръжен съд гр. Плевен № 178/01.03.2016 по ВЧНД № 160/2016, също публично достъпно онлайн) **Това доказателство не беше разгледано от съда, не сме възразявали, бел. Р.С., 04.05.2020**

Доказателство № 7 от общо 13, че процесното пълномощно е заверено неприсъствено, без знанието и съгласието на майка ми

Седмото доказателство са ДУМИТЕ на майка ми в предаването по БНТ 1 “Открито” с Валя Ахчиева, излъчено на 21.07.2016 г. под заглавие “Как възрастна варненка стана жертва на имотна измама”. В това предаване майка ми заяви:

“Не, не съм ходила никъде! Нито знам Разград къде е, нито съм ходила! Не сме искали да си продаваме земите нито в Ставерци, нито никъде! Ние имаме и на други места, защото майка ми е от Селановци и там имаме 20-тина дка. Как няма да ми е мъчно? Нещо, което имаш, и което е най-ценното, да ти го крадат! Мен ме няма там толкова години вече и те там господата смятат, че като те няма там вече, можеш да го оставиш всичко това и да го приберат те!” **Това доказателство не беше разгледано от съда, не сме възразявали, бел. Р.С., 04.05.2020**

Доказателство № 8 от общо 13, че процесното пълномощно е заверено неприсъствено, без знанието и съгласието на майка ми

Осмото доказателство е **ЧЛЕН 83 ОТ ЗННД**, който гласи:

“Когато в населеното място няма нотариус или районен съд, кметът на населеното място, което не е общински център, а ако е общински център - кметът, заместник-кметът, секретарят на общината, както и кметският наместник удостоверяват подписите на частни документи, които са едностранни актове и не подлежат на вписване, подписа и съдържанието на пълномощно по чл. 37 от Закона за задълженията и договорите, както и верността на преписи и извлечения от документи и книжа.”

Правото на кметовете да заверяват пълномощни за разпореждане с имоти е залегнало в закона с оглед улесняване на хората от малките населени места. Ето как проф. Любен Корнезов през 2002 г. е аргументирал необходимостта органите на местната администрация да изпълняват нотариални функции:

"Духът на закона е за по-обикновени и често налагащи се в живота на гражданите нотариални действия (които не подлежат на вписване), нотариалната дейност да се доближи максимално до населението, като им се спестят разноски за придвижването до нотариуса, местонахождението на който обикновено е в отдалечено населено място. А в повечето случаи това са възрастни и болни хора, с ограничени финансови възможности."

На същото мнение за **духа на закона** е и Красимир Димитров, преподавател по нотариално право в СУ "Св. Климент Охридски", автор на книгите “Нотариално право – обща част“, 2009, “Нотариални производства“, 2013 и др.:

"Според чл. 81 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност изпълнението на нотариални функции от лица, които не са нотариуси, е допустимо само в случай, че е изрично предвидено в закон. В самия закон за нотариусите са уредени три такива случая - нотариални функции на съдията по вписванията в районния съд, на органи на местната администрация и на български дипломатически и консулски представители в чужбина. Четвъртото изключение е в Кодекса на търговското корабоплаване. Той допуска извършване на определени нотариални действия от капитан на български кораб, намиращ се извън териториалните граници на страната. Във всички тези случаи целта е да се осигури нотариално съдействие на нуждаещи се, **КОГАТО ТО НЕ МОЖЕ ДА СЕ ПРЕДОСТАВИ ОТ НОТАРИУС."**

Майка ми прекара последните двадесет години от живота си в гр. Варна, където от над 30 години живея и аз, дъщеря ѝ. Тя неведнъж е заверявала пълномощни и винаги го е правела пред варненски нотариус.

Никога и по никакъв повод майка ми не е ползвала нотариални услуги от селски кмет вместо от нотариус, т. к. не е имала нужда – от 1958 г. до смъртта си е живяла само в градска среда: в гр. Плевен (1958-1996) и в гр. Варна (1996-2017) . Това доказателство не беше разгледано от съда, не сме възразявали, бел. Р.С., 04.05.2020

Доказателство № 9 от общо 13, че процесното пълномощно е заверено неprisъствено, без знанието и съгласието на майка ми

Деветото доказателство е, че **на 12.02.2013 г. – ТОЧНО на датата върху пълномощното от Гороцвет, между 10:10 и 10:20 ч. предобед майка ми е разговаряла по телефона с брат ми.** Тя му се е обадила от домашния си телефон на Галата 052/378022 на служебния му в Хасково 038/662550. Доказателството е **телефонна разпечатка, съхранявана в РП-Плевен, която моля да се изиска по служебен път от материалите по ДП № 2924/2013.** Майка ми и брат ми често си говореха по телефона – ту той се обаждаше на нея, ту тя на него. Очевидно, за майка ми 12.02.2013 г. е бил един най-обикновен, спокоен зимен ден, в който нормално си е говорила със сина си по телефона, както редовно е правила и в много други дни, без ни най-малко да подозира, че точно този ден някакъв кмет на някакво сгушено в снежните преспи разградско село, „заверява“ в нейно отсъствие пълномощно за продажба на всичките ѝ земи в Плевенско. **Това доказателство не беше разгледано от съда, молбата за изискване на доказателството по служебен път беше отказана, не сме възразявали, бел. Р.С., 04.05.2020**

Доказателство № 10 от общо 13, че процесното пълномощно е заверено неprisъствено, без знанието и съгласието на майка ми

Десетото доказателство е, че **няма никакви свидетели** – нито на пътуването до Гороцвет, нито на упълномощаването – нито служители от кметството, нито хора от селото, с изкл. на самия кмет, пълномощника от София и братовчед му от Разград, който се познава с кмета на разградското село (показания). Това е установено в хода на наказателното производство и най-учтиво моля, предвид обстоятелство, че майка ми вече не е жива да се защити, да не бъдат кредитирани показанията на евентуални свидетели, ако случайно се появят такива. Минали са повече от пет години от 12.02.2013 г. Ако е имало свидетели, отдавна е трябвало да се обадят. **Това доказателство не беше разгледано от съда, не сме възразявали, свидетели по делото нямаше нито от страна на ответниците, нито от наша страна, бел. Р.С., 04.05.2020**

Доказателство № 11 от общо 13, че процесното пълномощно е заверено неприсъствено, без знанието и съгласието на майка ми

Единадесетото доказателство е зимният сезон, видно от датата на пълномощното – 12 ФЕВРУАРИ 2013 г. ЗИМАТА в Лудогорието е изключително сурова, а пътят в района на село Гороцвет и община Лозница – „кошмарен“ в зимни условия по данни от форум на автомобилистите, публично достъпен онлайн. През зимата дори млад и здрав човек не би се отправил на път по тези места, камо ли възрастен и болен. **Това доказателство не беше разгледано от съда, не сме възразявали, бел. Р.С., 04.05.2020**

Доказателство № 12 от общо 13, че процесното пълномощно е заверено неприсъствено, без знанието и съгласието на майка ми

Дванадесетото доказателство е, че подготовката на възрастната ми майка-инвалид за пътуване беше изключително сложна и бавна работа. Под „пътуване“ имам предвид пътуване до центъра на гр. Варна на лекар или за влизане в болница. Извън Варна майка ми не беше излизала от години. Поради деформираните ѝ кости, болезнените стави и неподвижната дясна тазо-бедрена става, подготовката отнемаше най-малко час. При това имаше и някои интимни действия, които само близка жена би могла да извърши. При влизане в болница, например, първо подготвях багажа – личните принадлежности, лекарствата, документите и т.н., после къпех и преобличах майка си, така че и два часа не са стигали понякога, особено през зимата с многото дрехи. Да се твърди, че майка ми САМА се е подготвила за пътуване извън Варна **и то** през зимата, или с помощта на двама непознати мъже (пълномощника от София и негов братовчед от Разград – показания по ДП № 2924/13 на РП-Плевен), **без** да се обади нито на близките си, нито на жената от Галата, която ѝ помагаше, **е несериозно, меко казано**. **Това доказателство не беше разгледано от съда, не сме възразявали, бел. Р.С., 04.05.2020**

Доказателство № 13 от общо 13, че процесното пълномощно е заверено неприсъствено, без знанието и съгласието на майка ми

Тринадесетото доказателство е липсата на упълномощаване за ДВЕ сделки (липса на документи за две сделки). За да е валидно упълномощаването **за две сделки** с едно и също пълномощно, какъвто е случаят, към него следва да са заверени **две** декларации по ЗННД (по една за всяка сделка) и **четири** декларации по ДОПК (по две за всяка сделка, като едната се съхранява в нотариалното дело, а другата се внася в СВ при вписване на акта). Видно от регистъра на кметство Гороцвет (приложен), на 12.02.2013 г. към процесното пълномощно са били заверени само една декларация по ЗННД (рег. № 3) и две декларации по ДОПК (рег. № 4 и рег. № 5). **Очевидно липсва упълномощаване за две сделки. С документи за ЕДНА сделка са изповядани ДВЕ**. Това се потвърждава и от двете нотариални дела по сделките от 14 и 18 март 2013 г. на нотариус Иван Иванов, рег. № 007 на НК с район на действие РС-Плевен. В едното дело се съхраняват оригиналните декларации, а в другото – ксерокопия от същите. Разполагам с копия от всички документи в двете нотариални дела, заверени лично от г-н нотариус Иванов и имам готовност да ги представя в съда. **Това доказателство не беше разгледано от съда, не сме възразявали, а и то отпадна от поправената искова молба, бел. Р.С., 04.05.2020**

ЗАКЛЮЧЕНИЕ. От гореизложеното е очевидно, че процесното пълномощно е заверено неприсъствено поради:

1. неистински подпис на майка ми;
2. тежка инвалидност на майка ми;
3. случайно е научила, че арендуваните ѝ ниви са били продадени;
4. не е получавала никакви пари от продажбата на нивите;
5. нямаше никакви финансови проблеми преди продажбата;
6. дала е категорични показания пред разследващите, че не е продавала нивите;
7. категорично е заявила в предаване по телевизията за нейния случай, че не е продавала нивите - БНТ 1, "Открито" с Валя Ахчиева, 21.07.2016;
8. духът на закона в чл. 83 ЗННД е, че кметовете оказват нотариално съдействие, само когато то не може да се предостави от нотариус, а майка ми от десетки години е имала достъп до правоспособен нотариус, т.к. от 1958 г. до смъртта си е живяла само в градска среда: в гр. Плевен (1958-1996) и в гр. Варна (1996-2017);
9. в деня на "заверката" на пълномощното на 120 км от Варна, майка ми е разговаряла от дом. си телефон с брат ми на служебния му в Хасково, както редовно правеше (установено в хода на наказателното производство);
10. няма свидетели на упълномощаването;
11. майка ми не е можела сама да се подготви за такова пътуване;
12. сезонът е бил зимен – февруари – не е време за пътуване;
13. с документи за ЕДНА сделка са изповядани ДВЕ.

От всички изложени доказателства в тази част, съдът разгледа едно - за подписа, като назначи граф. експертиза от вещо лице, чието заключение беше, че подписът вероятно е истински, защото е видимо различен:

„Не може да се говори за инкренимиран подпис, тъй като извършващия такова деяние, ако има намерение да извърши такова деяние би трябвало трайно и максимално да наподобява оригиналния подпис” – както е отразено в протокола от заседанието на 27.11.2018 г.; не сме оспорвали експертизата, бел. Р.С., 04.05.2020

Последното доказателство – за двете сделки, изповядани с документи за една, с право не беше разгледано от съда, тъй като то отпадна от поправената искова молба, бел. Р.С., 04.05.2020

II. ЗАВИШЕНАТА ФОРМА ЗА ДЕЙСТВИТЕЛНОСТ НА ПЪЛНОМОЩНИ ЗА СДЕЛКИ, УСТАНОВЕНА С ЧЛ. 37, ПР. 2 ЗЗД, В СИЛА ОТ 01.03.2008г., НЕ Е СПАЗЕНА ПРИ ПРОЦЕСНОТО ПЪЛНОМОЩНО.

Твърдя, въз основа на изцяло писмени доказателства, че завишената форма за действителност на пълномощни за сделки, установена с чл. 37, пр. 2 ЗЗД не е спазена при процесното пълномощно. Уточнявам, че пълномощното като волеизявление е частен документ, но нотариалното му удостоверяване е официален. Оспорвам именно официалната му част (заверките на кмета).

„Завишената форма за действителност на пълномощното, установена с чл. 37, пр. 2, вр. чл. 18 ЗЗД – се казва в ТР № 5/2014 на ВКС от 12.12.2016, при упълномощаване за извършване на разпоредителни сделки с вещни права върху недвижим имот, особено – в редакцията след изменението, обн. ДВ, бр. 59/2007 г. (в сила от 01.03.2008), която изисква нотариално удостоверяване, не само на подписа на упълномощителя, а и на съдържанието на пълномощното, при това – извършени едновременно, е една допълнителна гаранция за правата и интересите на упълномощителя.“

Едновременното удостоверяване на подписа и на съдържанието се извършва по реда чл. 590, ал. 4 ГПК.

“Текстът на чл. 590, ал. 4 ГПК всъщност визира две отделни удостоверявания – разяснява Димитър Танев, председател на Нотариалната камара, в статия, публикувана в ИК “Труд и право”, а именно на подписа и на съдържанието, които се извършват по едно и също време. Едновременното удостоверяване на подпис и съдържание по чл. 590, ал. 4 не е самостоятелно удостоверяване, а съчетание от две отделни заверки.“

Тези две отделни заверки задължително се извеждат в т.нар. общ регистър за нотариални удостоверявания съгл. разпоредбата на чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 32 за служебните архиви на нотариусите и нотариалните кантори, която гласи: „В общия регистър се записват **хронологично** извършените удостоверявания на **съдържание**, на дата, на **подписи** и дата, както и на верността на преписи“.

Образецът за общ регистър е даден в Приложение № 1 към чл. 7, ал. 2 от Наредба № 32 за служебните архиви на нотариусите и нотариалните кантори и изглежда по следния начин:

Приложение № 1 към чл. 7, ал. 2 от Наредба № 32 за архивите на нотариусите						
Образец за общ регистър						
Рег. №	Дата	Име	Съдържание			
			действие	акт №	том №	дело №

При заверка на пълномощно за сделка, в регистъра **първо се извежда удостоверяването на подписа**, като в графа „действие“ се описва подробно съдържанието на пълномощното и регистрационния номер от общия регистър се

записва на щемпела за удостоверяване на подписа. **Със следващия регистрационен номер в общия регистър се записва удостоверяването на съдържанието.** В графа „действие“ може да се запише само „удостоверяване съдържанието на пълномощно с рег. № / от дата“. След това се изписва номер на акта и номер на тома и регистрационния номер от общия регистър се записва на щемпела за удостоверяване на съдържанието.

Майка ми неведнъж е ползвала нотариалната услуга „заверка на подпис и съдържание“ в гр. Варна, където прекара последните 20 години от живота си. Ето как изглежда нейно пълномощно с перфектна заверка на подписа и съдържанието от варненски нотариус :

[вмъкнат визуален файл, на който се вижда перфектно изпълнена заверка от варненски нотариус върху пълномощно на майка ми от 15.07.2015 с поредни номера – № 1716 за заверка на подписа и № 1717, том I, № 39 за заверка на съдържанието, бел. Р.С., 04.05.2020]

На двата щемпела, поставени върху перфектно завереното от варненски нотариус пълномощно, ясно се виждат двата поредни номера за двете заверки – рег. № 2132 за подписа и рег. № 2133 за съдържанието.

Двата поредни номера служат като доказателство, че подписът и съдържанието са заверени едновременно.

Представям ШЕСТ писмени доказателства, че завишената форма за действителност на пълномощни за сделки, в сила от 01.03.2008г., не е спазена при процесното пълномощно, както следва.

Доказателство № 1 от общо 6, че при процесното пълномощно не е спазена завишената форма за действителност, в сила от 01.03.2008 г.

Първото доказателство е, че процесното пълномощно **НЕ Е ЗАВЕРЕНО С ПОРЕДНИ НОМЕРА**. На предната страница е показана перфектно изпълнена от Нотариус заверка с поредни номера от регистъра – **рег. № 2132** за подписа и **рег. № 2133** за съдържанието. А ето как изглежда заверката на процесното пълномощно от кмета на с. Гороцвет, Разградско – подписът е заверен с **рег. № 2**, а съдържанието - с **рег. № 2-А**. Рег. № 2 се вижда в щемпела, а рег. № 2-А – отдолу, в изписаната изцяло на ръка заверка на съдържанието. Тези два номера **не са** поредни. Номерът за заверка на съдържанието е трябвало да бъде № 3, т.к. регистрите за нотариални удостоверявания се водят само с цели номера – 1, 2, 3 и т.н.

[вмъкнат визуален файл, на който се вижда неколкократно изпълнената псевдозаверка от кмета на с. Гороцвет, Разградско, Иван Димитров, върху пълномощно уж от майка ми уж от дата 12.02.2013 г. с № 2 за заверка „на пълномощно“ и № 2-А, том I, акт № 2 уж за заверка на съдържание; по делото успяхме да докажем, че № 2-А липсва в книгата-регистър за нотариални удостоверявания на кметството, а също така липсва и специална книга (том I), липсва естествено и акт № 2 в нея, т.е. пълномощното е без заверка на съдържанието; затова съдът се произнесе, че упълномощаването е нищожно и спечелихме делото; бел. Р.С., 04.05.2020]

Доказателство № 2 от общо 6, че при процесното пълномощно не е спазена завишената форма за действителност, в сила от 01.03.2008 г.

Второто доказателство е техническа грешка в нотариалния акт за покупко-продажба от 18.03.2013г., която доказва, че съдържанието на процесното пълномощно е трябвало да бъде заверено под **рег. № 3**, пореден на номера за заверка на подписа.

Техническата грешка е допусната само в нотариалния акт от 18.03.2013 г. за покупко-продажбата на 4-те ниви с обща площ 50,451 дка и се състои в това, че пълномощното от Гороцвет е описано като заверено с два поредни рег. номера – рег. № 2 за подписа и рег. № 3 за съдържанието, което е отчетено като техническа грешка. В другия нотариален акт, издаден 4 дни по-рано на 14.03.2013 г. за покупко-продажба на 2,880 дка горска територия, пълномощното е описано така, както е изпълнено от кмета – с рег. №2 за заверка на подписа и рег. № 2-А за заверка на съдържанието.

“Тази техническа грешка е била допусната – пише в прокурорско постановление по ДП № 2924/2013 на РП-Плевен, – тъй като съгласно Нормативната уредба, касаеща дейността на нотариусите, подпис и съдържание се заверяват едновременно с последващи номера. Св. Иванов [нотариус № 007] заявил, че кмета на с. Гороцвет явно не е правно грамотен, поради което е извел съдържанието на пълномощното с № 2-А, а този номер е трябвало да бъде № 3.”

Това е описанието на процесното пълномощно в нотариалния акт от 14.03.2013 г. за покупко-продажба на 2,880 дка горска територия:

[вмъкнат визуален файл, на който се вижда описанието на кметското пълномощно в нот. акт от 14.03.2013 г., бел. Р.С., 04.05.2020]

А това – описанието на процесното пълномощно в нотариалния акт от 18.03.2013 г. за покупко-продажба на 4 ниви с обща площ 50,451 дка (тук е допусната техническата грешка, като номерът на заверката на съдържанието на процесното пълномощно погрешно е описан като пореден на номера за заверка на подписа):

[вмъкнат визуален файл, на който се вижда описанието на кметското пълномощно в нот. акт от 18.03.2013 г. с т.нар. техническа грешка; съдът правилно прие, че става дума за едно и също пълномощно, бел. Р.С., 04.05.2020]

Описанието на едно и също пълномощно по два различни начина в двата нотариални акта (от 14 и 18 март 2013г.) предизвиква голямо объркване вече пета година. На пръв поглед, поради допуснатата техническата грешка номера за заверка на съдържанието на пълномощното в нотариалния акт за покупко-продажба от 18.03.2013 г., изглежда, че пълномощните сякаш са две – едно за сделката на 14.03.2013 и още едно за сделката 18.03.2013г. Но, разбира се, няма как съдържанието на пълномощно с един и същ номер за подписа (рег. № 2) да бъде заверено с два различни номера за съдържанието (№ 2-А и рег. № 3). Освен това с № 3 е заверена декларацията по ЗННД.

Факт е, че при двете сделки е използвано **едно и също** пълномощно, **заверено под рег. № 2 за подписа и рег. № 2-А за съдържанието**. Няма две пълномощни от кметство Гороцвет. **Това доказателство беше прието от съда, бел. Р.С., 04.05.2020**

Доказателство № 3 от общо 6, че при процесното пълномощно не е спазена завишената форма за действителност, в сила от 01.03.2008 г.

Третото доказателство е, че в регистъра за нотариални удостоверявания на кметство Гороцвет **НЕ Е ИЗВЕДЕН НИКАКЪВ РЕГИСТРАЦИОНЕН НОМЕР за заверка на съдържанието на пълномощното – нито пореден, нито непореден, нито цифрено-буквен.**

Разполагам със заверено копие от регистъра на кметство Гороцвет, Разградско, предоставено от РП-Плевен в края на 2016 г. по искане на майка ми приживе. Макар че копие е с много лошо качество, на него достатъчно ясно се вижда, че цифрено-буквеният номер (**рег. № 2-А**) за заверка на съдържанието, който е изписан върху процесното пълномощно, **не** е изведен в кметския регистър. Липсата на извеждане на рег. № 2-А не е изненадващо, т. к. регистрите се водят с цели поредни номера, а не с цифри и букви.

[**вмъкнат визуален файл, на който се вижда част от кметския регистър с номерата за заверка на името на майка ми на дата 12.02.2013 г.; съдът изиска от кметството оригиналния регистър и го разгледа в о.с.з. на 18.01.2019 г., при което установи, че не само липсва № 2-А, но и наличните номера 2 (пълномощно), 3 (декларация по ЗННД, 4, 5 (декларации по ДОПК) са използвани за заверка на подписите на други, непознати лица, извършени през м. Януари 2013 г., затова спечелихме делото, бел. Р.С., 04.05.2020]**

В регистъра на кметство Гороцвет, Разградско, са изведени (регистрирани) следните заверки:

№ 1. 18.01.2013 Любена Петрова Петрова - пълномощно

№ 2. 12.02.2013 Йорданка Дикова Найденова (майка ми) - пълномощно

№ 3. 12.02.2013 Йорданка Дикова Найденова (майка ми) – декларация ЗННД

№ 4. 12.02.2013 Йорданка Дикова Найденова (майка ми) – декларация ДОПК

№ 5. 12.02.2013 Йорданка Дикова Найденова (майка ми) – декларация ДОПК

№ 6. 12.03.2013 Фейме Алилова Мустафова - пълномощно

№ 7. 14.03.2013 Ресмие Юсуфова Рашидова - пълномощно

и т.н. до № 14 от 12.08.2013, който е последният номер към датата, когато е направено копието от регистъра – 12.09.2013 г., която се вижда на щемпела "Вярно с оригинала", РУП гр. (не се чете).

Вписванията в кметския регистър на регистрираните заверки **категорично и неоспоримо** доказват, че на името на майка ми е изведено само “пълномощно” под рег. №2 от 12.02.2013. Следващите номера - 3, 4 и 5 - са за декларациите. От **01.03.2008 г.** обаче не е достатъчно извеждане на пълномощното само с един регистрационен номер в регистъра. Изискват се два поредни регистрационни номера: единият – за заверката на подписа на молителя, а другият - за заверката на съдържанието на пълномощното, извършени едновременно (чл. 37 ЗЗД, изм. - ДВ, бр. 59 от 2007 г., в сила от 01.03.2008г.). Едновременното извършване се доказва именно с поредните номера в регистъра. А такива на процесното пълномощно няма. И не само няма поредни номера, но и номерът за заверка на съдържанието **изобщо не е изведен в регистъра** за нотариални удостоверявания на кметството (липсва).

Регистрационен номер означава номер от регистъра. Щом номерът за заверка на съдържанието не е изведен (липсва) в регистъра, значи не е регистрационен номер. Без регистрационен номер няма заверка, т.е. заверката на съдържанието на процесното пълномощно не съществува. Без заверка на съдържанието, не съществува и пълномощно за разпореждане с имот. Процесното пълномощно е с НИЩОЖНА заверка на съдържанието. То не е годно за разпореждане с имот.

[това доказателство беше подкрепено с писмени доказателства: две копия от регистъра – едното заверено от РП-Плевен, другото – от настоящия кмет на селото, но се прие от съда като безспорно едва след разглеждане на регистъра в оригинал, а дотогава съдът повтаряше „не сочи доказателства“, така че спечелването на делото не беше никак лесно, бел. Р.С., 04.05.2020]

Доказателство № 4 от общо 6, че при процесното пълномощно не е спазена завишената форма за действителност, в сила от 01.03.2008 г.

Четвъртото доказателство е, че **КМЕТСКИЯТ РЕГИСТЪР за нотариални удостоверявания НЕ отговаря** на изискванията за такъв съгл. чл. 7, ал. 2 от Наредба № 32 за служебните архиви на нотариусите, т.е. не е бил приведен в съответствие с изискванията за отбелязване в него на извършените заверки не само на подписа на молителя, но и на съдържанието на документа.

Кметският регистър представлява разграфена на ръка тетрадка със следните графи:

Регистър на кметство Гороцвет, общ. Лозница, обл. Разград					
Рег. №	Дата	Име, презиме, фамилия	Вид документ		

(копие от регистъра е иззето от служител на МВР на 12.09.2013г.; разполагам със заверено от РП-Плевен копие от иззетото копие – приложено към настоящата ИМ)

А ето как трябва да е оформен регистърът:

Приложение № 1 към чл. 7, ал. 2 от Наредба № 32 за архивите на нотариусите Образец за общ регистър						
Рег. №	Дата	Име	Съдържание			
			действие	акт №	том №	дело №

Очевидно, кметският “регистър” през 2013 г. още не е бил приведен в съответствие с изискванията за отразяване не само на заверки на подпис, но и на съдържание, макар че изискването е в сила още от 01.03.2008г.

Фактът, че през 2013 г. кметският “регистър” още не е бил приведен в съответствие с изискванията от 01.03.2008г., наред с факта, че кметът още не е разполагал с щемпел за заверка на съдържанието, както и с факта, че номерата за заверка на подписа и съдържанието не са поредни, навеждат на мисълта, че при заверката на процесното пълномощно кметът на Гороцвет още не е бил запознат с повишените изисквания за ФОРМА на действителност на пълномощните за сделки, в сила от 01.03.2008 г.

Непознаването на закона, обаче, не е извинение за неспазването му.

Това доказателство не беше разгледано от съда, не сме възразявали, бел. Р.С., 04.05.2020

Доказателство № 5 от общо 6, че при процесното пълномощно не е спазена завишената форма за действителност, в сила от 01.03.2008 г.

Петото доказателство е декларация на кмета, че е извършил само една заверка на пълномощното – под рег. № 2 (за подписа). Декларацията е нотариално заверена от нотариус Росица Кирилова, рег. № 380 на НК с район на действие РС-Разград на 24.04.2013 г. – повече от месец след втората сделка и броени дни, след като адв. Бойко Пецорански от АК Плевен, упълномощен от майка ми на 11.04.2013г., е посетил по нейно искане кантората на нотариус Иванов, рег. № 007 на НК с район на действие РС-Плевен. Ето какво е декларира кметът на 24.04.2013 г.:

[визуален файл, на който се вижда декларацията на кмета от 24.04.2013 г., че е заверил само „пълномощно № 2“, бел. Р.С., 04.05.2020]

Декларацията на тогавашния кмет Иван Станчев Димитров, ЕГН [personal data], нотариално заверена на 24.04.2013 г., напълно съответства на находката в кметския регистър, където на датата на заверка на пълномощното – 12.02.2013 г., е отбелязан само един-единствен регистрационен номер (рег. № 2) за заверка на “пълномощно” и нищо друго (следващите номера са за заверка на декларациите). Обаче съгл. **завишената форма за действителност на пълномощните за разпореждане с имот в сила от 01.03.2008 г.**, една заверка не е достатъчна, изискват се две – и на подписа, и на съдържанието, при това извършена едновременно, което се удостоверява с два поредни номера в регистъра за нотариални удостоверявания,

Липсата на два поредни номера в кметския регистър и по-точно – тоталната липса в регистъра на кметство Гороцвет на какъвто и да било регистрационен номер за заверка на съдържанието на пълномощното, означава липса на едновременно удостоверяване на подписа и съдържанието, а оттам – и липса на пълномощно за разпореждане с имот.

Доказателство № 6 от общо 6, че при процесното пълномощно не е спазена завишената форма за действителност, в сила от 01.03.2008 г.

Шестото доказателство е, че процесното пълномощно е заверено в нарушение на изискванията на чл. 590, ал. 4 ГПК, в сила от 01.03.2008 г.

Чл. 590 ГПК е изменен и допълнен едновременно с чл. 37 ЗЗД и е в сила от същата дата - 01.03.2008 г. Съгл. чл. 590, ал. 4 ГПК, при едновременно удостоверяване на подписите и съдържанието на документ молителят трябва да представи **два** или повече **еднообразни** екземпляра от документа, които се подписват пред нотариуса (респ. кмета) по реда на чл. 589, ал. 2 ГПК. След удостоверяването на подписа и съдържанието, единият екземпляр се подрежда в специална книга, а другият или другите се предават на молителя.

“При второто удостоверяване по чл. 590, ал. 4 ГПК, а именно удостоверяването на съдържание – разяснява Димитър Танев, председател на Нотариалната камара, в статия, публикувана в ИК “Труд и право”, нотариусът удостоверява тъждеството на еднообразните екземпляри, след което подрежда единия екземпляр в специална книга по чл. 4, ал. 1, т. 6 от Наредба № 32 за служебните архиви на нотариусите и нотариалните кантори.“

Твърдя, че процесното пълномощно е било заверено само в един екземпляр (неприсъствено) и че в кметството през 2013 г. не се е водела специална книга по чл. 4, ал. 1, т. 6 от Наредба № 32 за архивите на нотариусите. **Твърдя**, че вторият екземпляр, който се изисква по чл. 590, ал. 4 ГПК, е бил изготвен много покъсно (с неистински подпис на майка ми, положен от неизвестно лице), вероятно едва след като започва разследването в РП-Плевен по ДП № 2924/2013 г.

Твърдя също така, че ако в кметството през 2013 г. се е водела специална книга за съхранение на екземпляри от документи със заверено съдържание (прошнурована и номерирана), в нея не е бил съхранен акт № 1 (такъв задължително трябва да е наличен преди процесния “акт № 2”), а ако се съхранява акт № 1, той не е със заверено съдържание, а ако е със заверено съдържание, то също е извършено незаконосъобразно, видно от регистъра за нотариални удостоверявания на кметството, в който няма регистрационен номер за заверка на съдържанието на пълномощното, заверено на 18.01.2013 г. под рег. № 1 (преди процесното) на името на Любена Петрова Петрова. Моля да ми бъде издадено съдебно удостоверение, което да послужи пред кметство Гороцвет за снабдяване със заверено копие от страницата от регистъра със заверките на името на майка ми, както и от т. нар. специална книга за 2013 г. (том I), ако съществува такава книга, както и от акт № 1 в нея, ако съществува такъв акт. (В тази връзка представям проект на СУ и документ за платена д.т в размер на 5 лв. за същото.) Това доказателство беше осигурено със СУ и приложено към поправената ИМ, бел. Р.С., 04.05.2020

ЗАКЛЮЧЕНИЕ. От гореизложените множество писмени доказателства е очевидно, че при процесното пълномощно не е спазена завишената форма за действителност, в сила от 01.03.2008 г.

Упълномощаването за разпореждане с имот е **формална** сделка. Тя е едностранна, но по арг. от чл. 44 ЗЗД, правилата относно договорите намират съответно приложение към едностранните волеизявления в случаите, в които законът допуска те да пораждат, изменят или прекратяват права и задължения. При пълномощните за разпореждане с имот **съблюдаването на формата** се състои в **заверка на подписа и съдържанието, извършени едновременно**, което се доказва с **поредни номера от регистъра** за нотариални удостоверявания. В случая това изискване за форма не е спазено.

ФОРМАТА е част от фактическия състав на **формалните** сделки, при които несъблюдаването на нормативно предписания начин за удостоверяване извършването на волеизявлението, съответно за постигане на съгласието (при договорите), се санкционира с **НИЩОЖНОСТ** – арг. от чл. 26, ал. 2, предл. 3 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД).

III. НОТАРИАЛНОТО УДОСТОВЕРЯВАНЕ НА ПРОЦЕСНОТО ПЪЛНОМОЩНО Е НИЩОЖНО ПО СМ. НА ЧЛ. 576 ГПК

Твърдя, въз основа на изцяло писмени доказателства, че нотариалното удостоверяване на процесното пълномощно е НИЩОЖНО по см. на чл. 576 ГПК (нищожни нотариални удостоверявания) Уточнявам, че пълномощно като волеизявление е частен документ, но нотариалното му удостоверяване е официален. Тук също оспорвам официалната му част, но вече не като форма за действителност по см. на чл. 37, пр. 2 ЗЗД, а като нищожно нотариално действие по см. на чл. 576 ГПК.

В чл. 576 ГПК изчерпателно за посочени основанията за нищожност на нотариалните удостоверявания и тези основания не могат да се тълкуват разширително.

Ето пълният текст на чл. 576 ГПК: “Нотариалното действие е нищожно, когато нотариусът не е имал право да го извърши (чл. 569, чл. 570, ал. 1, чл. 573, ал. 1, чл. 574 и 575), както и когато при неговото извършване са били нарушени чл. 578, ал. 4 (относно личното явяване на участващите лица), чл. 579, чл. 580, т. 1, 3, 4 и 6, чл. 582, 583 и чл. 589, ал. 2”.

Твърдя, че всички подчертани по-горе в чл. 576 ГПК разпоредби са нарушени при нотариалното удостоверяване на процесното пълномощно, като представям **ЧЕТИРИ писмени доказателства**, както следва.

Доказателство № 1 от общо 4, че нотариалното удостоверяване на процесното пълномощно е НИЩОЖНО по см. на чл. 576 ГПК

Първото доказателство е на основание чл. 574 ГПК (законосъобразност на нотариалното удостоверяване), **вр. с чл. 576 ГПК** (нищожни нотариални удостоверявания) и се състои в пет конкретни нарушения на чл. 574 ГПК, извършени от кмета на Гороцвет, Разградско, при нотариалното удостоверяване на процесното пълномощно. **Това доказателство – чл. 574, беше прието от съда, бел. Р.С., 04.05.2020**

Преди да изброя петте конкретни нарушения на чл. 574 ГПК, уточнявам, че правото на кметовете да извършват нотариална дейност съгл. **чл. 83 ЗННД**, не означава, че с встъпване в длъжност, всеки кмет изведнъж става вещ и компетентен в нотариалната дейност, освен ако кметът не е юрист, респ. нотариус, какъвто настоящият случай не е. Кметът на Гороцвет е със средно образование. Лица като него се нуждаят от обучение. Твърдя, че кметът на Гороцвет не е преминал обучение по едновременно удостоверяване на подпис и съдържание съгл. промените в ГПК, **вр. с чл. 37 ЗЗД, в сила от 01.03.2008**. Той е бил кмет от 2007 г. Възможно е при встъпването си в длъжност да е преминал обучение, но после – едва ли. **От действията му е очевидно, че близо пет години след въвеждане на промените кметът все още не е бил запознат със завишените изисквания за форма на действителност на пълномощните за разпореждане с имот.** С голяма вероятност **не е бил търсен за заверка на пълномощно на подпис и съдържание**, т.к. областният

център гр. Разград е само на 18 км от селото и нуждаещите се от нотариално съдействие за сделка с имот имат възможност да го получат директно от правоспособен нотариус в областния град. Кметът е бил с много ниска степен на опитност в нотариалната дейност, т.к. е извършвал не повече от 20-30 “обикновени” заверки годишно, само на подпис (доказва го регистърът за 2013 – само 14 вписвания за периода 01.01.2013-12.09.2013г.). Липсата на опитност в нотариалната дейност и/или непознаването на закона **не** е извинение за неспазване на законовите изискванията. **Щом държавата е делегирала толкова сериозни и отговорни функции на кметовете, тяхно задължение е да познават и спазват изискванията за извършване на нотариални удостоверявания. Правото по чл. 83 ЗННД върви заедно със задължението** за първоначално обучение и постоянно следене на новостите в областта на нотариалната дейност. В чл. 83 ЗННД **не** пише, че кметовете имат право да извършват **незаконосъобразни** заверки и да “украсяват” пълномощните с измислени, несъществуващи в регистрите им псевдо-регистрационни номера.

Освен че е бил с **много ниска степен на опитност** в заверките на пълномощни за разпореждане с имот, кметът на Горочвет е бил и с **много ниска степен на отговорност** към сериозните си задължения по извършване на нотариална дейност съгл. чл. 83 ЗННД. Той несъмнено е гледал на длъжността си като на възможност за облагодетелстване от извършване на нотариални **“услуги”** по **неприсъствено заверяване** на подписи върху пълномощни, каквито “услуги” е извършвал многократно, **над 100 пъти**, през 2011 г., видно от **Присъда № 540** от 17.10.2013г., постановена по **НОХД № 569/2013г.** по описа РС-Разград и мотивите към нея, потвърдена на 19.12.2013г. от ОС-Разград, след което в началото на 2014 г. кметът е освободен **предсрочно от заеманата втори мандат длъжност**. По времето, когато е извършвал нотариалното удостоверяване на процесното пълномощно (12.02.2013г.), от няколко месеца вече е бил разследван от РП-Разград, а след още няколко – и осъден.

Твърдя, че нотариалното удостоверяване на пълномощното от 12.02.2013 г. е извършено неприсъствено от кмета “по навик”. Твърдя, че той е злоупотребил за пореден път с делегираните му от закона права.

Следва изброяване на **ПЕТ КОНКРЕТНИ НАРУШЕНИЯ** на **чл. 574 ГПК**, който гласи: „**Не могат да се извършват нотариални действия относно противоречащи на закона или на добрите нрави сделки, документи или други действия**“.

ПЪРВОТО КОНКРЕТНО НАРУШЕНИЕ НА ЧЛ. 574 ГПК е наличната в процесното пълномощно уговорка за **прекомерна неустойка**, която противоречи **както на закона, така и на добрите нрави**. Тя гласи, че ако купувачът бъде отстранен “на каквото и да е основание, продавача дължи на купувача връщане **не** на уговорената сума, а на актуалната продажна цена в троен размер” и то в тридневен срок от отстраняването. Същата уговорка е налична и в двата нотариални акта за покупко-продажба от 14 и 18 март 2013 г., очевидно пренесена от пълномощното. Не само уговорената неустойка е **прекомерно висока**, а и фиксираният тридневен **срок за плащането ѝ – прекомерно кратък**, затова твърдя, че противоречи и на закона, и на добрите нрави, но кметът не е забелязал това и направо е извършил нотариалното

удостоверяване (отделен въпрос е, че самото удостоверяване е незаконосъобразно).

Съгл. Тълкувателно решение № 1/2009 г. на ВКС от 15 юни 2010 г. „**Добрите нрави са морални норми**, на които законът е придал правно значение, защото правната последица от тяхното нарушаване е приравнена с тази на противоречието на договора със закона (чл. 26, ал.1 ЗЗД). Добрите нрави не са писани, систематизирани и конкретизирани правила, а съществуват като общи принципи или произтичат от тях, като за спазването им при иск за присъждане на неустойка съдът следи служебно. Един от тези принципи е принципът на справедливостта, който в гражданските и търговските правоотношения изисква да се закриля и защитава всеки признат от закона интерес. Условието и предпоставките за нищожност на клаузата за неустойка произтичат от нейните функции, както и от принципа за справедливост в гражданските и търговските правоотношения. Неустойката следва да се приеме за нищожна, ако единствената цел, за която е уговорена, излиза извън присъщите ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции.“

В конкретния случай с „продажбата“ на земите от мнимия представител на майка ми, **уговорената неустойка** очевидно излиза далеч извън присъщите ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции по см. на **ТР № 1/2009 г. на ВКС** и несъмнено има една-единствената цел – да служи като заплаха към мнимо представлявания, за да не смее и да помисли за търсене на правата си, ако случайно научи, че е лишен от собствеността си. Това доказателство беше леко видоизменено в поправената ИМ, бел. Р.С., 04.05.2020

ВТОРОТО КОНКРЕТНО НАРУШЕНИЕ НА ЧЛ. 574 е

свързано с неясното и нееднозначно волеизявление на упълномощителката в процесното пълномощно, че земите „не са предоставени за ползване под наем, аренда или други форми и че са свободни от каквито и да е права“ и същевременно възлага „да прекратява вече сключени договори за аренда/наеми/ анекси“. В действителност процесните ниви са дългосрочно и без прекъсване арендувани от 2000 до 2016г. с вписани договори за наем (аренда).

Съгл. Тълкувателно решение № 5/2014 г. на ВКС от 12.12.2016г., „за да е **налице упълномощаване с последиците по чл. 36, ал. 2 ЗЗД за валидно разпореждане с имущество на упълномощителя, необходимо и достатъчно е в пълномощното ЯСНО и ЕДНОЗНАЧНО**“ да е изразена волята на упълномощителя, без да е необходимо да се уточняват конкретни параметри на сделката, като цена, купувач, срок и начин на плащане. **Твърдя**, че щом волеизявлението не е ясно и еднозначно, значи упълномощаването не е валидно по см. на чл. 36, ал. 2 ЗЗД. Това доказателство беше леко видоизменено в поправената ИМ, бел. Р.С., 04.05.2020

ТРЕТОТО КОНКРЕТНО НАРУШЕНИЕ НА ЧЛ. 574

също е свързано с неясно и нееднозначно волеизявление в процесното пълномощно – ето това: „Да подава от мое име молба-декларация за изготвяне на удостоверение за наследници“ Удостоверение за наследници се издава, когато

собственикът е **починал**. В действителност, собственикът е **жив** – майка ми е била жива през 2013 г. и се е легитимирила с **НА на свое име**. Кметът не е разбрал това. Не го е разбрал и г-н нотариусът при изповядване на сделките на 14 и 18 март 2013 г. **Това доказателство беше леко видоизменено в поправената ИМ, бел. Р.С., 04.05.2020**

ЧЕТВЪРТТО КОНКРЕТНО НАРУШЕНИЕ НА ЧЛ. 574

също е свързано с неясно и нееднозначно волеизявление в процесното пълномощно: „Да подава от мое име молба-декларация за изготвяне на обстоятелствена проверка“. Обстоятелствена проверка се извършва, когато молителят няма нито документ за правото си на собственост, нито писмени доказателства за него – чл. 587, ал. 2 от ГПК. В такъв случай нотариусът разпитва трима свидетели и се произнася с постановление. Ако признава правото на собственост, издава констативен нотариален акт по обстоятелствена проверка (със свидетелски показания). **Това е най-фрапантното псевдо „волеизявление“ в пълномощното.** Майка ми, която е собственик по силата на нотариални актове, издадени на нейно име по чл. 483, ал. 1 ГПК (сегашен чл.587, ал.1) въз основа на **БЕЗСПОРНИ ПИСМЕНИ ДОКАЗАТЕЛСТВА – оригинални, влезли в сила решения на ПК**, да възлага обстоятелствена проверка за доказване на собствеността ѝ с трима свидетели, понеже била нямала нито документи, нито писмени доказателства за собствеността си (?!), а същевременно в същото пълномощно да „декларира“, че вече била получила **„изцяло цената на горепосочените имоти“ (за което, разбира се, няма никакъв платежен документ).** **Това доказателство беше леко видоизменено в поправената ИМ, бел. Р.С., 04.05.2020**

Процесното пълномощно съдържа толкова много неясни, противоречиви и взаимно-изключващи се волеизявления, че всеки добросъвестен пълномощник би се объркал откъде да започне и какво точно да направи, за да изпълни поръчката. Но не и мнимият, какъвто очевидно е бил Станимир Георгиев Кожухаров, който успешно е „продал“ всичките земи на майка ми, без да представи вписаните ѝ нотариални актове, т.к. не е успял да се добере до тях.

ПЕТОТО КОНКРЕТНО НАРУШЕНИЕ НА ЧЛ. 574 е, че

кметът не е изпълнил задължението си да изясни действителна воля на упълномощителката, нито е разяснил правното действие и последиците от сделката

Съгл. Тълкувателно решение № 5/2014 г. на ВКС от 12.12.2016г. „При нотариалната заверка на подписа и съдържанието на пълномощното, нотариусът в изпълнение на своите удостоверителни функции, наред с проверката на самоличността и дееспособността на упълномощителя, установява и неговата действителна воля, и доколко тя правилно е отразена в представения документ, успоредно с разясняване правното действие и последиците на извършваната сделка (чл. 589 и чл. 590 ГПК и разпоредбите, към които те препращат)“

При нотариалната заверка на процесното пълномощно, тогавашният кмет на с. Гороцвет, Разградско, очевидно не е установил нито „действителна воля“ на молителката (майка ми), нито „доколко тя правилно е отразена в представения документ“, нито е разяснил „правното действие и последиците на извършваната сделка

(чл. 589 и чл. 590 ГПК и разпоредбите, към които те препращат)“.

Твърдя, че кметът е получил пълномощното от неизвестно лице – може да не е бил самият пълномощник, а неговият братовчед от Разград, който се е познавал с кмета и който собственоръчно е изписал заверката на съдържанието с измисления и липсващ в регистъра псевдо-регистрационен № 2-А (показания, съдебно-почеркова експертиза). **Твърдя**, че кметът е получил един-единствен екземпляр на пълномощното, вместо два еднообразни по изискванията на чл. 590, ал. 4 ГПК в сила от 01.03.2008 г., и го е “заверил” с един-единствен рег. номер № 2 – само за подписа, **без** да извърши заверка на съдържанието му. При “заверката” не са били представени никакви документи за собственост на майка ми. Кметът **не** е изяснявал никаква воля на никаква молителка. Възможно е дори да **не** е прочел пълномощното (**не** да го чете на молителката, а той самият да го прочете, да се запознае със съдържанието му), а ако го е прочел, да **не** го е разбрал, тъй като “явно не е бил правно грамотен”, по думите на г-н нотариус Иван Иванов, рег. № 007, изповядал сделките с процесното пълномощно на 14 и 18 март 2013 г.

Ако обаче – теоретично – се приеме, че майка ми се е явила пред кмета, **тогава възникват три сериозни въпроса**. **Първият е**, защо кметът не е изяснил “действителната воля” на молителката, нито е установил “доколко тя правилно е отразена в представения документ“, нито е разяснил „правното действие и последиците на извършваната сделка“, а е оставил в пълномощното множеството неясни, противоречиви и взаимно-изключващи се „волеизявления“, както и заплашителната уговорка, че ако купувачът бъде отстранен “на каквото и да е основание, продавача дължи на купувача връщане не на уговорената сума, а на актуалната продажна цена в троен размер” и то в тридневен срок от отстраняването, която противоречи както на закона, така и на добрите нрави? **Вторият въпрос е**, как кметът изобщо би могъл да изяснява волята на молителката, след като самият той е бил правно неграмотен? **И третият въпрос е**, защо при нотариалното удостоверяване на пълномощното не е спазил завишената форма за действителност на пълномощното, установена с чл. 37, пр. 2, вр. чл.18 ЗЗД? Отговорът на третия въпрос е очевиден – именно защото кметът е бил правно неграмотен. Непознаването на закона, обаче, не е оправдание за неспазването му. **Това доказателство беше леко видоизменено в поправената ИМ, бел. Р.С., 04.05.2020**

Доказателство № 2 от общо 4, че нотариалното удостоверяване на процесното пълномощно е НИЩОЖНО по см. на чл. 576 ГПК

Второто доказателство е на основание чл. 589, ал 2 ГПК, вр. с чл. 578, ал. 4 ГПК (лично явяване на молителя), вр. с чл. 576 ГПК (нищожни нотариални удостоверявания) **Това доказателство не беше прието от съда, бел. Р.С., 04.05.2020**

Нарушението на чл. 589, ал 2 ГПК се състои в неприсъствена заверка на пълномощното, както е посочено в **Част I** на настоящата искова молба – **“ПРОЦЕСНОТО ПЪЛНОМОЩНО Е ЗАВЕРЕНО НЕПРИСЪСТВЕНО”**, като са представени **ТРИНАДЕСЕТ** доказателства. **Това доказателство не беше прието от съда, т.к. от 13-те беше разгледано само 1-вото – за подписа, и вещото лице каза, че очеизвадно фалшивият подпис на майка ми вероятно е истински бел. Р.С., 04.05.2020**

Доказателство № 3 от общо 4, че нотариалното удостоверяване на процесното пълномощно е НИЩОЖНО по см. на чл. 576 ГПК

Третото доказателство е на основание чл. 580, т. 3 ГПК (заверката трябва да съдържа: ЕГН, номер, дата, място и орган на издаване на документа за самоличност на молителя), **вр. с чл. 576 ГПК** (нищожни нотариални удостоверявания). Уточнявам, че чл. 580 ГПК по принцип се отнася до съдържанието на нотариалния акт, но съгл. чл. 590, ал. 1 ГПК, се прилага и за нотариалното удостоверяване на датата, подписа и съдържанието на пълномощното. Нарушението на **чл. 580, т. 3** е сред изрично изброените основания за нищожност на нотариалното удостоверяване съгл. **чл. 576 ГПК**. При процесното пълномощно са налице **следните нарушения на чл. 580, т. 3 ГПК**:

1) при нотариалното удостоверяване **на подписа** на молителя (майка ми): **а) липсва ЕГН-то** на молителя; **б) липсват датата, мястото и органа** на издаване на документа за самоличност на молителя; **в) самият документ за самоличност е описан като „личен паспорт“**, какъвто документ отдавна не съществува (щемпелът е архаичен).

2) при нотариалното удостоверяване **на съдържанието** на пълномощното: **а) не е посочен никакъв документ за самоличност** на молителя (майка ми), т.е. **липсват абсолютно всички данни** за него: номер, дата, място и орган на издаването му; **б) сбъркана е 4-тата цифра на ЕГН-то** на майка ми (изписано е ЕГН 3307... , в действителност ЕГН-то на майка ми е 3301 ...)

Нарушенията на чл. 580, т. 3 ГПК са толкова груби и съществени, че така извършените „заверки“ правят невъзможно еднозначното и безпротиворечиво установяване самоличността на молителя / упълномощителя (майка ми). Това доказателство не беше разгледано от съда, бел. Р.С., 04.05.2020

Доказателство № 4 от общо 4, че нотариалното удостоверяване на процесното пълномощно е НИЩОЖНО по см. на чл. 576 ГПК.

Четвъртото доказателство е на основание чл. 580, т. 6 ГПК (подпис на молителя), **вр. с чл. 576 ГПК** (нищожни нотариални удостоверявания).

Нарушението на чл. 580, т. 6 ГПК се състои в наличие на **неистински подпис** на майка ми върху пълномощното от кметство Гороцвет, което се съхранява в оригинал в РП-Плевен в материалите по ДП № 2924/2013, за който подпис майка ми приживе **лично, писмено и собственооръчно категорично е уведомила прокурора**, че е „фалшив“ както е посочено в **Част I** на настоящата искова молба – **“ПРОЦЕСНОТО ПЪЛНОМОЩНО Е ЗАВЕРЕНО НЕПРИСЪСТВЕНО”**, като са представени **ТРИНАДЕСЕТ доказателства.** Това доказателство не беше прието от съда, т.к. вещото лице каза, че очеизвадно фалшивият подпис на майка ми вероятно е истински, не сме оспорвали псевдо-експертизата, бел. Р.С., 04.05.2020

ЗАКЛЮЧЕНИЕ. От гореизложеното е очевидно, че упълномощителната сделка е **НИЩОЖНА поради:**

1. неспазване разпоредбите на чл. 37, пр. 2 ЗЗД, вр. чл. 18 ЗЗД, чл. 590, ал. 4

ГПК (отн. завишената форма за действителност на пълномощни за разпореждане с имот от 01.03.2008), както и на чл. 7, ал. 1, т. 4 и на чл. 7, ал. 2 от Наредба № 32 за служебните архиви на нотариусите и нотариалните кантори;

2. неспазване разпоредбите на чл. 574, чл. 578, ал. 4, чл. 580, т. 3 и т. 6 и чл. 589, ал. 2 ГПК, вр. чл. 576 ГПК (нищожни нотариални удостоверения);

3. наличие в съдържанието на процесното пълномощно на неясни, противоречиви и взаимно-изключващи се волеизявления, както и на такива, които противоречат на закона и добрите нрави.

IV. ДЕЙСТВИЯТА НА МНИМИЯ ПРЕДСТАВИТЕЛ НЕ ОБВЪРЗВАТ МНИМО ПРЕДСТАВЛЯВАНИЯ, НИТО НАСЛЕДНИЦИТЕ МУ

От гореизложените множество писмени доказателства за нищожност на упълномощителната сделка, обективизирана в пълномощно от 12.02.2013г. на кметство Гороцвет, общ. Лозница, обл. Разград, е очевидно, че пълномощникът на майка ми при двете покупко-продажбени сделки в гр. Плевен на 14 и 18 март 2013 г. – Станимир Георгиев Кожухаров, е действал без представителна власт, т.е. като мним представител на покойната ми вече майка Йорданка Дикова Найденова по см. на ТР № 5/2014 на ВКС от 12.12.2016 г.

1. Съгл. ТР № 5/2014 на ВКС от 12.12.2016 г., разпоредбата на чл. 42 ЗЗД не урежда изрично, че договор, сключен без представителна власт, е недействителен, но от установените с нея изисквания, че такъв договор се нуждае от изрично потвърждаване от страна на мнимо представлявания, както и за формата, необходима за потвърждаването, следва, че до момента на това потвърждаване сделката не поражда целените с нея правни последици за мнимо представляваното лице и е във „висящо“ състояние – състояние на висяща недействителност (в този смисъл е и правната доктрина, в същия смисъл са и разясненията и дефинирането на висящата недействителност, дадени в мотивите към т. 1 от ТР № 1/19.05.2004 г. на ОСГК на ВКС). Щом договорът не поражда правни последици за едната страна по него – мнимо представлявания, то той не поражда такива и за другата страна – лицето, договаряло с мнимия представител – също до момента на потвърждаването на договора съгласно и във формата по чл. 42, ал. 2 ЗЗД. **Позоваването на недействителността може да бъде направено извънсъдебно или пред съда – чрез иск или възражение. Отказът за потвърждаване на договора е равнозначен на позоваване на недействителността от страна на мнимо представлявания и обратно – позоваването (извънсъдебно или пред съда) на недействителността от страна на мнимо представлявания е равнозначно на отказ за потвърждаване на договора. В тези случаи висящата недействителност се трансформира в окончателна.** Ако мнимо представляваният откаже да потвърди договора, той окончателно отклонява произтичащите от него права и задължения от своята правна сфера и същевременно се позовава на установената в негов интерес недействителност. Отказът да потвърди договора и позоваването на недействителността му може да се извърши извънсъдебно или пред съда от мнимо представлявания или законните му наследници.

В настоящия случай мнимо представляваната ми майка се е позовала извънсъдебно пред Прокуратурата с категорични показания, че никога не е

ходила в с. Гороцвет, Разградско и не е продавала нивите си, в т.ч. се е позовала и с писмо до прокурора от 06.10.2016 г., в което собственоръчно е написала, че подписът ѝ върху пълномощното от кметство Гороцвет е „фалшив“. Позовала се е извънсъдебно и в националния ефир – “Открито” с Валя Ахчиева, БНТ 1, 21.07.2016 г., “Как възрастна варненка стана жертва на имотна измама”. Сега аз се позовавам пред Съда от свое име като дъщеря на мнимо представляваната и от името на брат ми, когото представлявам, като представям у-ние за наследници на Йорданка Дикова Найденова, майка ни.

2. Съгл. ТР № 5/2014 на ВКС от 12.12.2016 г., след позоваване (извънсъдебно или пред съда) от страна на мнимо представлявания на недействителността, тя от висяща става окончателна, тъй като окончателно отпада възможността договорът да бъде потвърден и да породи целените с него правни последици (насрещни права и задължения за страните по него, както и транслативен ефект по чл. 24, ал. 1 ЗЗД).

В настоящия случай аз се позовавам на недействителността на двата договора от март 2013г. Единият е обективиран на **14.03.2013г.** в НА № 66, том I, рег. № 718, дело № 58 от 2013 г. на Иван Иванов, нотариус рег. № 007 на НК с район на действие РС-Плевен, а другият – на **18.03.2013г.** в НА № 69, том I, рег. № 741, дело № 61 от 2013 г. на Иван Иванов, нотариус рег. № 007 на НК с район на действие РС-Плевен. И двата цитирани договора са били сключени от един и същ мним представител – Станимир Георгиев Кожухаров от гр. София, легитимирал се като пълномощник на продавачката Йорданка Дикова Найденова от гр. Варна (майка ми) с едно и също нищожно пълномощно от 12.02.2013г. на кметство Гороцвет, Разградско.

3. Съгл. ТР № 5/2014 на ВКС от 12.12.2016 г., ако това лице на свой ред сключи последващ вещно-прехвърлителен договор за същата вещ (имот), то съгласно общия правен принцип, че никой не може да прехвърли права, които не притежава, и този договор няма да породи вещно - транслативен ефект по чл. 24, ал. 1 ЗЗД. Тъй като обаче този последващ договор **не** е недействителен на основание **чл. 42, ал. 2 ЗЗД**, той ще породи своето облигационно действие (уговорените с него насрещни права и задължения ще възникнат за страните, включително – задължението за прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право) и насрещната страна – лицето, придобило владението върху вещта по този последващ договор, е добросъвестен владеец по смисъла на чл. 70, ал. 1 ЗС, стига да не е знаело към момента на сключването му, че праводателят му не е собственик, т.е. – че последният е договарял с мним представител при сключването на предходния недействителен договор по чл. 42, ал. 2 ЗЗД. При позоваване (извънсъдебно или пред съда) от страна на представлявания на недействителността по чл. 40 ЗЗД, всяка от страните дължи на другата връщане на даденото по договора, на основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД – в хипотезата на начална липса на основание за извършването на престациите.

В настоящия случай, купувачката от сделката на 18.03.2013г. Райна Илиева Толева (майката на пълномощника) на свой ред е сключила последващ вещно - прехвърлителен договор за същата вещ (имот, поземлен) с втория ответник Ивайло Милчев Бировски. Договорът е обективиран в НА, вписан с № от вх. рег.: 1654, № дв. вх. рег.: 1646, Книга: ПРЕХВЪРЛЯНИЯ, Тип акт: покупко-продажба на недв. имот с

н.а., Акт Том: 4, Акт номер: 186, № от описна книга: 834 от 19/02/2014 (по данни от вписванията в Имотния регистър), но съгласно общия правен принцип, че никой не може да прехвърли права, които не притежава, **и този договор не е породил вещно - транслативен ефект по чл. 24, ал. 1 ЗЗД.**

За прецизност информирам, че между сделката на 18.03.2013 г. и сделката на 19.02.2014 г. има **още няколко сделки с нивите в прав и обратен ред.**

Сделките в прав ред са описани в постановление на РП-Плевен от 30.10.2014 г., както следва: “В своите показания свидетелят Цветан Бисеров Чавдаров описва обстоятелствата по сделките, при които бил „Купувач“ на недвижимите имоти, т.е. страна по НА №179, том VI, рег. №5168, дело 562/04.09.2013 г. и страна по НА №193, том VI, рег. №5219, дело 567/10.09.2013 г., в качеството на „Продавач“ на недвижим имот №213001 – нива с площ от 43,800 дка, находяща се в местността „Кожухарова круша“ в землището на с. Ставерци, обл. Плевен. Показанията на този свидетел били потвърдени от показанията на неговия баща – свидетеля Бисер Чавдаров и свидетеля Христо Ангелов – купувач по НА №193/10.09.2013г: Свидетелят Бисер Чавдаров дал показания, в които описал извършените последни разпоредителни действия с недвижимите имоти, при които действал в качеството на пълномощник на св. Христо Ангелов, в качеството на „Продавач“, като страна по НА №62, том VIII, рег. №6523, дело №699/12.11.2013г. и като пълномощник на своя син – Цветан Бисеров Чавдаров, в качеството на „Продавач“ като страна по НА №61, том VIII, рег. №6522, дело №698/12.11.2013г. И по двата нотариални акта, в качеството на „Купувач“ била св. Верка Георгиева Йонкова. Св. Бисер Чавдаров предал доброволно копия от НА №62/12.11.2013г. и НА №61/12.11.2013г.” (край на цитата от постановление на РП-Плевен от 30.10.2014г.)

Сделките в обратен ред са сключени след образуването на ДП № 2924/2013 по описа на РП-Плевен, като нивите са прехвърлени по обратния ред, докато на **12.02.2014 г.** първоначалната купувачка от сделката на 18.03.2013г. Райна Илиева Толева (майката на пълномощника) ги купува повторно с НА, вписан с № от вх. рег.: 1346, № дв. вх. рег.: 1346, Книга: ПРЕХВЪРЛЯНИЯ, Тип акт: покупко-продажба на недв. имот с н.а., Акт Том: 4, Акт номер: 37, № от описна книга: 674 от 12/02/2014 (по данни от вписванията в Имотния регистър), само за да ги продаде отново точно една седмица по-късно, **на 19.02.2014г.**, на втория ответник с договор, обективиран в **НА, вписан с № от вх. рег.: 1654, № дв. вх. рег.: 1646, Книга: ПРЕХВЪРЛЯНИЯ, Тип акт: покупко-продажба на недв. имот с н.а., Акт Том: 4, Акт номер: 186, № от описна книга: 834 от 19/02/2014** (по данни от Имотния регистър).

Уточнявам, че подробностите по препродаванията на нивите в прав и обратен ред са **ирелевантни за настоящия иск по чл. 108 ЗС**, който е насочен към лицата, които в момента владеят съответните имоти. **Първият ответник владее от 14.03.2013г. горския ни имот от 2,880 дка** (горският имот не е препродаван), а **вторият ответник владее от 19.02.2014г. четирите ни ниви с обща площ 50,451 дка** (именно нивите са препродавани многократно), като вторият ответник ги е закупил от лицето, което е участвало като купувач **в първата сделка с нивите – на 18.03.2013г.** Това е още едно доказателство, че данните за препродажбите в прав и обратен ред са ирелевантни в случая, т.к. след изминаването на пълен кръг и повторното купуване на нивите от същото лице – Райна Илиева Толева (купувачката от сделката на 18.03.2013г., майката на пълномощника с процесното пълномощно), междинните препродажби вече нямат значение – все едно Райна Илиева Толева е купила само веднъж – на 18.03.2013г., след което **направо** е продала на втория ответник Ивайло Милчев Бировски.

4. Съгл. ТР № 5/2014 на ВКС от 12.12.2016 г., след позоваването на недействителността, всяка от страните дължи на другата връщане на даденото по договора, на основание чл. 55, ал. 1 ЗЗД. Когато недействителният договор е бил сключен при липса на учредена представителна власт, извън пределите на учредената такава или след нейното отпадане, връщането на даденото се дължи в хипотезата на начална липса на основание (чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД), а когато представителната власт е отпаднала с обратно действие във времето след сключването на договора, връщането на даденото се дължи в хипотезата на отпаднало основание (чл. 55, ал. 1, пр. 3 ЗЗД).

Когато недействителният договор е бил сключен в хипотезите на липса на учредена представителна власт, извън пределите на учредената такава или след нейното отпадане, при липса на потвърждаване от страна на мнимо представлявания, **този договор не поражда насрещни права и задължения за страните по него, както и вещно - транслативен ефект по чл. 24, ал. 1 ЗЗД, поради което насрещната страна – третото лице, договаряло с мнимия представител, нито придобива облигационни и вещни права по силата на договора, нито упражнява добросъвестно владение, тъй като такъв договор не е правно основание, годно да го направи собственик по смисъла на чл. 70, ал. 1 ЗС.**

В настоящия случай, аз категорично отказвам да потвърдя мнимата представителна власт на Станимир Георгиев от свои име и от името на брат ми, когото представлявам. **Твърдя,** че за мен и за брат ми, когото представлявам, двата договора, респ. от 14 и 18 март 2013 г, не пораждат **никакви** насрещни права и задължения, вещно-транслативният ефект по чл. 24, ал. 1 ЗЗД **никога** не е настъпвал, никой не е придобивал права върху земите на майка ми, **поземлените имоти на майка ми никога не са излизали от патримониума ѝ** – нито при двете сделки на 14 и 18 март 2013 с мним представител на майка ми, нито когато и да било, в т.ч. нито на 19.02.2014г., когато купувачката от сделката на 18.03.2013г. (майката на пълномощника) ги е продала на втория ответник Ивайло Милчев Бировски. Това са **наши земи с 80-годишна история, удостоверена с надлежни документи за собственост, които само ние и единствено ние съхраняваме – от 1938 г. досега.** Имам готовност да представя в съда **всички** документи от **цялата 80-годишна история** на наследствените ни поземлени имоти в землището на с. Ставерци, общ. Д. Митрополия, обл. Плевен.

Оспорвам правата на двамата ответници, като почиващи на едно и също основание – първоначалните две покупко-продажби на 14 и 18 март 2013, осъществени от един и същ мним представител на майка ми, легитимирал се с едно и също нищожно пълномощно.

Нито майка ми приживе, **нито** ние, наследниците (син и дъщеря), сме потвърждавали действията на мнимия представител на майка ни, нито имаме намерение да ги потвърдим, а напротив, **отричаме ги по най-категоричния начин – КАТО СЕ ПОЗОВАВАМЕ ПРЕД СЪДА НА НЕДЕЙСТВИТЕЛНОСТТА НА ДОГОВОРИТЕ, СКЛЮЧЕНИ ОТ МНИМИЯ ПРЕДСТАВИТЕЛ на вече покойната ни майка.**

ПОЧИТАЕМИ ГОСПОДИН/ГОСПОЖО РАЙОНЕН СЪДИЯ,

1. Моля, след като се убедите в истинността на гореизложеното от представените множество писмени доказателства и след като ни изслушате в съда и след като се запознаете с допълнителните писмени доказателства, обезпечени чрез експертизи, съдебни удостоверения или по служебен път, да **прогласите НИЩОЖНОСТ на упълномощителната сделка от 12.02.2013 г.**, обективирана в пълномощно на кметство Гороцвет, общ. Лозница, обл. Разград поради липса на съгласие и/или липса на предписана от закона форма и/или поради нищожно нотариално удостоверяване и/или поради противоречие на закона и накърняване на добрите нрави, и да признаете спрямо двамата ответници, че **ние, ищите – брат и сестра, сме действителните собственици на процесните имоти**, т.к. нито сделките в условията на мнимо представителство по см. на ТР № 5/2014 г. на ВКС от 12.12.2016 г. пораждат вещно-транслативен ефект по чл. 24, ал. 1 ЗЗД, нито последващите препродажби на същите вещи (имоти), поради което поземлените имоти на майка ни никога не са излизали от нейния патримониум, а след смъртта ѝ са преминали в нашия патримониум като обща съсобственост на Геннадий Тодоров Найденов от гр. Хасково (син) и Ренета Торова Стоянова от гр. Варна (дъщеря), съгл. приложеното удостоверение за наследници, **като се произнесете с отделен установителен диспозитив за принадлежността на правото на собственост към нашия патримониум, патримониума на ищите, съгл. ТР № 4/2014 на ВКС от 14.03.2016г.**

Тази част беше видоизменена в поправената ИМ, като отгоре се написа ПЕТИТУМ, а основанийето на иска за нищожност на упълномощаването се сведе само до липса на предписаната от закона форма, а именно формата на чл. 37 ЗЗД (с нотариално удостоверяване на подпис и съдържанието, извършени едновременно), бел. Р.С., 04.05.2020

2. Моля също така да **прогласите ОКОНЧАТЕЛНА НЕДЕЙСТВИТЕЛНОСТ** по см. на чл. 42, ал. 2 ЗЗД съгл. ТР № 5/2014 г. на ВКС от 12.12.2016 г. на договора от 14 март 2013 г., обективиран в НА № 66, том I, рег. № 718, дело № 58 от 2013 г. на Иван Иванов, нотариус с рег. № 007, район РС-Плевен, като склучен в условията на мнимо представителство, поради което договорът не е породил вещно-транслативен ефект по см. на чл. 24, ал. 1 ЗЗД и първият ответник Васко Николаев Данаилов, който се е договарял с мнимия представител, не е придобил облигационни и вещни права по силата на договора, нито упражнява добросъвестно владение, тъй като такъв договор не е правно основание, годно да го направи собственик по смисъла на чл. 70, ал. 1 ЗС, и да **осъдите първия ответник Васко Николаев Данаилов да върне владението на нас, действителните собственици, наследниците на Йорданка Дикова Найденова от гр. Варна, починала на 15.03.2017 г. – Геннадий Тодоров Найденов от гр. Хасково (син) и Ренета Тодорова Стоянова от гр. Варна (дъщеря)** съгл. приложеното удостоверение за наследници. Тази част беше леко изменена в поправената ИМ, бел. Р.С., 04.05.2020

3. Моля също така да **прогласите** **ОКОНЧАТЕЛНА НЕДЕЙСТВИТЕЛНОСТ** по см. на чл. 42, ал. 2 ЗЗД съгл. ТР № 5/2014 г. на ВКС от 12.12.2016 г. **и на договора от 18 март 2013 г.**, обективизиран в НА № 69, том I, рег. № 741, дело № 61 от 2013 г. на Иван Иванов, нотариус с рег. № 007 на НК в района на РС гр. Плевен, като **сключен в условията на мнимо представителство**, поради което договорът **не е породил вещно-транслативен ефект** по см. на чл. 24, ал. 1 ЗЗД и **да се произнесете**, че Райна Илиева Толева (майката на мнимия представител), която се е договаряла с мнимия представител, **не е** придобила облигационни и вещни права по силата на договора, нито е упражнила добросъвестно владение.

4. Моля също така **да се произнесете**, че последващият **договор от 19.02.2014г.**, вписан с № от вх. рег.: 1654, № дв. вх. рег.: 1646, Книга: ПРЕХВЪРЛЯНИЯ, Тип акт: покупко-продажба на недв. имот с н.а., Акт Том: 4, Акт номер: 186, № от описна книга: 834 от 19/02/2014 (по данни за вписванията в Имотния регистър), с който Райна Илиева Толева (купувачката от сделката на 18.03.2013, която **не е** придобила вещни права) на свой ред се е разпоредила с вещта **НЕ Е НЕДЕЙСТВИТЕЛЕН** по см. на чл. 42, ал. 2 ЗЗД, но също **не е** породил вещно - транслативен ефект по чл. 24, ал. 1 ЗЗД, т.к. представлява разпореждане с чужда вещ. **Продажбата на чужда вещ не е нищожна** и следва да остане облигационната връзка, за да се реализират правата на купувача при евикция, но неговите права (на втория ответник) са **непротивопоставими** на правата на действителните собственици, **и да осъдите втория ответник Ивайло Милчев Бировски да върне владението на нас, действителните собственици, наследниците на Йорданка Дикова Найденова от гр. Варна, починала на 15.03.2017 г. – Генадий Тодоров Найденов от гр. Хасково (син) и Ренета Тодорова Стоянова от гр. Варна (дъщеря)** съгл. приложеното удостоверение за наследници.

Претендирам съдебни разноски съгл. чл. 80 ГПК.

ОСОБЕНИ ИСКАНИЯ

1. Моля незабавно да бъде наложена **ВЪЗБРАНА** върху спорните имоти, както следва: **ПИ № № 551024** с площ от 2,880 дка, представляващ **горска територия** в м. „Селището” отдел/подотдел 3/у в землището на с. Ставерци с ЕКАТТЕ 68607, общ. Д. Митрополия, **който първият ответник владее от 14.03.2013г.** по силата на НА № 66, том I, рег. № 718, дело № 58 от 2013 г. на Иван Иванов, нотариус с рег. № 007 на НК в района на РС гр. Плевен; **ПИ №071022**-нива с площ 5 дка 4-та кат. в м. „Лиллов камък”, **ПИ №213001**-нива с площ 43,801 дка 4-та кат. в м. „Кожухарова круша”, **ПИ №269020**-нива с площ 0,920 дка 4-та кат. в м. „Горните лозя”; **ПИ №353006**-нива с площ 0,730 дка 4-та кат. в м. „Мелницата”, **които вторият ответник владее от 19.02.2014г.** по силата на НА № от вх. рег. 1654, № дв. вх. рег. 1646, Книга: ПРЕХВЪРЛЯНИЯ, Тип акт: покупко-продажба на недв. имот с н.а., Акт Том: 4, Акт номер: 186, № от описна книга: 834 от 19/02/2014 (по данни от вписванията в Имотния регистър).

Искането е мотивирано с ТР № 6/2013 на ВКС от 14.03.2014 г.: „И без налагане на обезпечителна мярка „възбрана”, прехвърлянето на спорния имот на трето лице е непротивопоставимо на действителния собственик. Вписването на възбрана обаче има и друг ефект - **претенцията на действителния собственик придобива публичност** и това прави последващи сделки, извършени от

приобретателя на чужда вещ непротивопоставими и поради поредността на вписванията. Този ефект на възбраната създава интерес за действителния собственик да иска вписването и върху неговия собствен имот, но по персоналната партида на ответника по иска. Поради вписването на възбраната отпада необходимостта ищецът по ревандикацията да изменя иска в случай на междуременно извършено последващо разпореждане с имота. Той ще разполага с възможността да започне принудително изпълнение за въвод в имота въз основа на изпълнителния лист по решението срещу ответника, а въпросът за правата на последващия приобретател (трето лице, намерено при въвода от съдебния изпълнител във владение на имота) ще се разрешат в производството по чл. 524 ГПК – въпросът за поредността на вписванията и евентуалната противопоставимост на правата на приобретателя.“ **(край на цитата от ТР № 6/2013 на ВКС от 14.03.2014 г.)**

2. Най-учтиво моля за **изрично произнасяне**, че **не** дължим **никакви** суми в хипотезата на чл. 55 ЗЗД (всяка от страните дължи на другата връщане на даденото по договора), т.к. **ни**то майка ми, **ни**то **ние**, наследниците, сме получавали, или приемали предложения за получаване, на каквито и да било суми за прехвърлените без знанието на майка ни имоти, с изключение на 250 лв., които майка ми е получила по време на разговор с бъдещия мним представител за продажбата на горския имот от 2,880 дка, проведен в дома ѝ в гр. Варна. Особено държа да бъде установено и **изрично посочено в съдебния акт**, че **липсват** каквито и да било платежни документи, в т.ч. и за тези 250лв. Макар че гражданското производство е независимо от наказателното, моля да се има предвид, че **в наказателното вече е установено, че липсват платежни документи** и действително, ако бяха налични такива, досега ДП № 2924/2013г. отдавна щеше да е прекратено.

Подчертавам, че **не** претендирам заплащане на имотите, **а връщане на владението**. Изрично подчертавам, че **не претендирам нито че майка ми е била измамена, нито че не била разбрала какво подписва, а претендирам, че кметът на Гороцвет не е знаел как се заверява пълномощно за сделка, т.к. е бил правно неграмотен, и че не е имал скрупули да завери неприсъствено процесното пълномощно, т.к. вече е бил извършвал такава „услуга“ над 100 пъти, за което е осъден в края на 2013 и освободен от длъжност в началото на 2014 – **Присъда № 540 от 17.10.2013г., постановена по НОХД № 569/2013г. по описа РС-Разград, потвърдена на 19.12.2013г. от ОС-Разград.** Претенцията ми се основава на гореизложените в настоящата ИМ множество писмени (документни), доказателства за **НИЩОЖНОСТ на упълномощителната сделка**, обективизирана в процесното пълномощно на кметство Гороцвет, Разградско и оттам – **НЕДЕЙСТВИТЕЛНОСТ на двата договора от 14 и 18 март**, сключени от **мнимия представител** на майка ми и обективизирани в нотариални актове, респ. **на 14.03.2013г. за 2,880 дка гора-НА № 66, том I, рег. № 718, дело № 58 от 14.03.2013 г. на нотариус Иван Иванов, рег. № 007, РС-Плевен, и на 18.03.2013г. за 50,451 дка ниви-НА № 69, том I, рег. № 741, дело № 61 от 2013 г. също на нотариус Иван Иванов, рег. № 007, РС-Плевен, след което последващото разпореждане с нивите, обективизирано в НА от 19.02.2014г., вписан с № от вх. рег.: 1654, № дв. вх. рег.: 1646, Книга: ПРЕХВЪРЛЯНИЯ, Тип акт: поупко-продажба на недв. имот с н.а., Акт Том: 4, Акт номер: 186, № от описна книга: 834 от 19/02/2014 (по данни за вписванията в Имотния регистър) представлява продажба на чужда вещ, която макар и да не е недействителна, **е непротивопоставима на действителните собственици, наследниците на Йорданка Дикова Найденова от гр. Варна, починала на******

15.03.2017 г. – Геннадий Тодоров Найденов от гр. Хасково (син) и Ренета Тодорова Стоянова от гр. Варна (дъщеря) съгл. приложеното удостоверение за наследници.

Последната част беше скъсена в поправената ИМ, бел. Р.С., 04.05.2020

С ПОЧИТ,

Ренета Тодорова Стоянова, [personal data]

ПРИЛОЖЕНИЯ

(всички документи, които са представени като копия, са заверени от страната по делото с готовност за представянето им пред съда в оригинал или като нотариално заверени копия)

1. Преписи от исковата молба 2 бр. – за двамата ответници
2. Документ за платена държавна такса по иска срещу първия ответник
3. Документ за платена държавна такса по иска срещу втория ответник
4. Документ за платена държавна такса за издаване от съда на СУ
5. Удостоверение за наследници на Йорданка Дикова Найденова, ЕГН 3301064135 – син Геннадий Тодоров Найденов и дъщеря Ренета Тодорова Стоянова
6. Пълномощно от Геннадий Тодоров Найденов за сестра му Ренета Тодорова Стоянова
7. Нотариален акт № 191, т. III, рег. № 5566, дело 1174 от 1999г., издаден на 20.12.1999 от Ваня Пеева, нотариус с рег. № 082 и район на действие РС-Плевен, с който Йорданка Дикова Найденова от гр. Варна, ЕГН 3301064135, е призната за собственица по наследство на ПИ №71022-нива 5 дка, ПИ №213001-нива 43,801 дка, ПИ №269020-нива 0,920 дка и ПИ №353006-нива 0,730 дка, въз основа на Решение № 7000/30.11.1994 г. на ПК-Д. Митрополия, с което имотите са възстановени на наследниците на Георги Христов Ойнарски, б.ж. на с. Ставерци, по ЗСПЗЗ.
8. Нотариален акт № 62, том VI, рег. № 3736, дело № 810 от 2006г., издаден на 28.09.2006 г. от Ваня Пеева, нотариус с рег. № 082 и район на действие РС-Плевен, с който Йорданка Дикова Найденова, ЕГН 3301064135, с пост. адрес гр. Варна, ул. “Русалка” № 5, е призната за собственица по наследство на ПИ № 551024, 2,880 дка залесена горска територия, въз основа на Решение № С100 / 29.06.2000 г. на Поземлена комисия гр. Д. Митрополия за възстановяване на собствеността върху отнети гори и земи от Горския фонд, с което имотът е възстановен на наследниците на Георги Христов Ойнарски, б.ж. на с. Ставерци.
9. Заверено от РП-Плевен копие от процесното пълномощно на кметство Гороцвет, общ. Лозница, обл. Разград (с неистински подпис на Йорданка Дикова Найденова - упълномощител)
10. Заверено от РП-Плевен копие от регистъра за нотариални удостоверявания на кметство Гороцвет за 2013 г. (с липсващ регистрационен номер за заверка на съдържанието на процесното пълномощно)
11. Експертно решение (ТЕЛК) №573, от 16.02.2005 г., с което на Йорданка Дикова Найденова е призната инвалидност от 2002 г. поради тежки артрозни и спондилартрозни изменения в дясна тазобедрена става след прекаран туберкулозен коксит, деформация на гръбначния стълб и др.

12. Текст и аудиозапис (върху CD) на телефонен разговор между мнимия представител и дъщерята на мнимо представляваната, проведен по негова инициатива на 14.05.2013г.

Забележка. Имам готовност да представя в съда още множество документи (бел. моя, Ренета Т. Стоянова, ищца – дъщеря на покойната Йорданка Дикова Найденова)

СЪДЪРЖАНИЕ НА ИСКОВАТА МОЛБА	Стр. №
Обръщение към съдията - какво искат ищците накратко	1
Правно основание на иска – цитат от ТР 4/2014 и цитат от ТР 5/14 на ВКС	2
Правен интерес	4
Обстоятелства, на които се основава исковата претенция – три на брой , доказващи мнимо представителство по см.на ТР 5/14 на ВКС	5
I. Процесното пълномощно е заверено неприсъствено – представят се 13 броя доказателства	5
Заклучение – изброяват се 13-те доказателства, по едно на ред	12
II. Завишената форма за действителност на пълномощни за сделки, установена с чл. 37, пр. 2 ЗЗД, в сила от 01.03.2008г., не е спазена при процесното пълномощно – представят се 6 броя доказателства за несъблюдаване на формата, изцяло писмени	13
Заклучение – несъблюдаването на предписаната от закона форма за действителност на пълномощните за сделки се санкционира с нищожност	21
III. Нотариалното удостоверяване на процесното пълномощно е нищожно по см. на чл. 576 ГПК – представят се 4 доказателства, изцяло писмени, за нарушаване на изрично посочените в чл. 576 ГПК разпоредби	
Заклучение	27
IV. Действията на мнимия представител не обвързват мнимо представлявания, нито наследниците му – дават се 4 цитата от ТР 5/14 на ВКС, като след всеки се прави паралел с процесния казус	28
Заклучително обръщение към съдията – излагат се конкретни искания, претендират се съдебни разноски	32
ПРИЛОЖЕНИЯ - 12 броя по списък	35

Съдържанието беше най-отпред, на отделна страница – нещо като заглавна, бел. Р.С., 04.05.2020